

IERI, COMPORTĂRI DIAMETRAL
OPUSE ALE ECHIPELOR NOASTRE
ÎN „CUPA U. E. F. A.”

U. T. A. ȘI-A VALORIFICAT AVANTAJUL
DE LA ARAD ȘI S-A CALIFICAT ÎN „SFERTURI”!

RAPID REVINE DE LA LONDRA CU UN SEVER 0-3

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ
ANUL VI

289

101
9 DECEMBRIE 1971
12 PAGINI
2 LEI



PENULTIMA ETAPĂ
A DIVIZIEI A
FAVORABILĂ
ECHIPELOR GAZDĂ

● ACASĂ, JIUL NU
IARTĂ

● MECI DE RIDICAT
NIVEL TEHNIC LA TG.
MUREȘ

● PETROLUL A SCOS
UN PUNCT DE LA
DINAMO!

● STEAUA, ÎN „SERIE
NEAGRĂ”

DUMINICĂ, UL-
TIMA ETAPĂ A
TURULUI, DOMI-
NATĂ DE DER-
BIUL SPORT
CLUB BACĂU —
U. T. A.

COMENTARIU ȘI
CLASAMENTE
COMPLETE, LA
ÎNCHEIEREA
PRIMEI PĂRȚI A
DIVIZIEI C

PRIMELE INFOR-
MAȚII ÎN LEGĂ-
TURĂ CU SEZO-
NUL OFICIAL
DE PRIMĂVARĂ

Așa a egalat, ieri, DINAMO : 1—1 cu PETROLUL. La o centrare a lui Sălceanu, DUMITRACHE a reluat cu capul, înscriind un gol spectaculos, cu care și-a „punctat” reintrarea.
FOTO : S. BAKCI

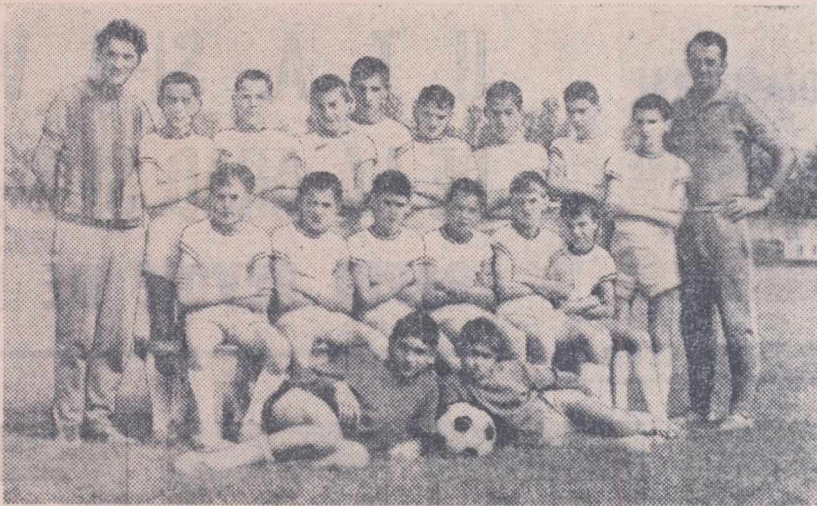
● **PITEȘTI.** Campionatul municipal al școlilor generale, desfășurat sistem turneu tur-retur, a reunit la start un număr de 12 echipe. În afara reprezentativelor școlilor generale din oraș a participat și formația de copii a Centrului F.C. Argeș, în componența căreia se află mulți copii născuți în anul 1958 și chiar mai tineri. Toate jocurile s-au desfășurat pe terenul de antrenament al clubului F.C. Argeș, evidențiindu-se în mod deosebit echipa de copii a acestui club, antrenată de prof. Dan Silvășan, clasată pe primul loc, în pofida unei vârste mai mici decât a celorlalte participante. O comportare bună au avut și echipele Școlii generale nr. 9, 1 și 11, pregătite cu multă atenție de profesorii de educație fizică Dan Alecu, Ion Stănescu și Mihai Georgescu. (Ilie Fețeanu — corespondent).

● **TG. JIU.** De curind s-a încheiat prima parte a campionatului județului Gorj. Pe primul loc s-a clasat echipa Gorjului din Tg. Jiu, care a terminat turul nevinsă. Este o frumoasă performanță a acestei formații antrenată de fostul jucător divizionar A. Sabin Biscă, în prezent și jucător în linia de atac a acestei echipe. Meritoriu s-a comportat în această toamnă și Cimentul Tg. Jiu, principalii urmăritori a liderului. Constructorul T.C.M.M. Rovinari și Metalul Tg. Jiu, codasele campionatului, au obținut, pe parcursul celor unsprezece etape, doar câte o victorie fiecare, ambele figurând în cla-

sament doar cu două puncte la activ. (Manole Băloj — corespondent).

● **PLOIEȘTI.** S-a încheiat prima parte a campionatului municipal de fotbal rezervat copiilor. Au participat 13 echipe împărțite pe două categorii de vîrstă. În seria I (copii născuți după 1956), cea mai bună comportare a avut-o Petrolul I, în timp ce în seria secundă, pe primul loc s-a clasat formația Prahova Ploiești. Cele mai disciplinate echipe au fost Petrolul II (antrenor N. Marinescu) și Chimia Brazi (instructor Gh. Gavrilescu). Iată și numele citorva dintre jucătorii evidențiați: V. Dinu, I. Negoși, St. Constantin, G. Trupoiu, V. Dumitru, M. Niculescu, D. Prisăcaru etc. (Mihai Sima — corespondent).

● **BRAȘOV.** Pe stadionul Tractorul s-a disputat, nu de mult, ultimul act al competiției fotbalistice de masă dotată cu „Cupa de toamnă”, la care au participat 25 de echipe sindicale, formate din jucători nelegitimați. În finală s-au înfruntat formațiile Precizia Săcele și Postăvarul Brașov. După 90 de minute de joc scorul era egal, 1-1. S-au executat apoi cîte cinci lovituri de la 11 m., fiecare dintre echipe transformînd cîte patru. Prin tragere la sorți, trofeul a revenit echipei Precizia Săcele. Remarcăm faptul că această competiție s-a bucurat de multă atenție din partea Consiliului județean al sindicatelor din Brașov, organizatorul ei. (Victor Secăreanu — corespondent).



Grupa de copii (12-13 ani) a Centrului de copii și juniori „Metalul” din Tirgoviște, cîștigătoare a campionatului județean pe orașe

RĂSPUNSA EFORTURILOR DEPUSE...

DIN ACTIVITATEA CENTRELOR DE COPII ȘI JUNIORI

În cadrul unei analize, făcută nu de mult de către Biroul C.J.E.F.S. Dimbovița, s-a evidențiat activitatea Centrului de copii și juniori din Tirgoviște care însumează actualmente 120 de tineri jucători, organizați în patru grupe, pe categorii de vîrstă. Realizările frumoase obținute pînă în prezent (mulți jucători promovați în diferite echipe divizionare, printre ultimii care au îmbrăcat tricourile seniorilor Metalului se numără și I. Stănescu, Gr. Sava și N. Stan; compariții meritorii ale echipelor centrului în competițiile la care au participat sau participa etc.), s-au datorat unui complex de factori dintre care subliniem:

● La centru desfășurată o muncă pasionantă — convinși că în acest fel își aduc contribuția la dezvoltarea fotbalului țirgovișcan — patru antrenori care nu și preocupase eforturile pentru îndrumarea și pregătirea complexă a micilor jucători: Eugen Popescu — antrenor coordonator, Constantin Iacob, profesorii Gheorghe Becheanu și Gheorghe Tîlșanu.

● Există condiții materiale optime pentru desfășurarea unei activități corespunzătoare din toate punctele de vedere. Centrul dispune de două terenuri (unul cu gazon, celălalt cu zgură), de toată aparatură ajutătoare și echipament sportiv îndestulător și foarte bine întreținut. Numai în anul trecut au fost investiți în astfel de materiale peste 75.000 lei.

● Atenție deosebită se acordă procesului de selecție. Antrenorii (în o le-

gătură permanentă cu profesorii de educație fizică din școlile orașului, dar, în același timp, pe agenda preocupărilor lor figurează, an de an, competiții pe care le patronază chiar centrul și care au devenit tradiționale: „Cupa centrului de copii și juniori”, „Cupa Corneli Dinu”, „Cupa Chindia”. În urma unor astfel de întreceri cei mai talentați jucători au fost incluși în grupele centrului.

● Centrul este dotat și cu un cabinet medical. Se asigură în acest fel controale medicale periodice, sedințe cu caracter igienico-sanitar, de recuperare și dozare a efortului. În această privință merită felicitări doctorul Gheorghe Untea.

● Trimestrial sînt organizate utile sedințe cu părinții copiilor centrului, în care se dezbate: comportarea lor la învățătură, disciplina pe teren și în afara lui etc. Elementele cercate cu disciplina și învățătură sînt îndepărtate din centru.

L-am întrebat recent pe antrenorul coordonator al centrului cărora dintre jucătorii pe care-i pregătește le vede frumoase perspective într-un viitor relativ apropiat, EUGEN POPESCU n-a stat mult pe gânduri:

— J. Diaconescu, Fl. Economu, V. Militaru, D.tru Economu, Gh. Popescu. În continuare, Petroianu, Pănușcu, Darman, Pănușcu, Istrale, Căltuneac, Niculescu, Apostolescu, Oancea și încă mulți alții. Cred că majoritatea acestora, dacă vor îmbina talentul de care dispun, cu munca asiduă și mai ales seriozitatea, mine-poimaine vor îmbrăca echipamentul unor echipe divizionare. Desigur, nu toți vor putea juca la Metalul sau la Petrolul Tirgoviște. Dar ce contează unde vor juca? Rostul nostru este acela de a le pregăti cu atenție zborul spre consacrare, pe care le-o dorim din tot sufletul.

MIȘU AVANU
corespondent



Componentii lotului echipei sindicale „Precizia Săcele”, cîștigătoare a „Cupei de toamnă”
Foto: V. SECĂREANU

ECOURI LA MATERIALE PUBLICATE

În nr. 282 al revistei noastre, la rubrica „În vizor” publicăm două note despre fotbalul din județul Ilfov. După apariția lor, arbitrul bucureștean CONSTANT VOICU ne-a trimis un memoriu în care dezvăluia o serie de aspecte negative din activitatea colegiului de arbitri al județului Ilfov. L-am publicat fără să comentăm faptele relatate. În încheierea articolului respectiv, solicitam însă un răspuns din partea celor vizati.

Am primit acest răspuns, pe care-l publicăm în continuare:

Revista „Fotbal” nr. 284 din 4.NI.1971 publică la rubrica ECOURI LA MATERIALE PUBLICATE, articolul: „ASPECTE O... SUSPENDARE”. Semnat de tov. Voicu Constantin, arbitru de fotbal.

Coligiul județean de arbitri își exprimă totală sa adevărată față de sesizarea în coloanele presei sportive a unor aspecte negative ale muncii sale, apreciind aceasta ca fiind de un real folos atât în lămurirea unor lipsuri ce mai persistă încă în activitatea noastră, cît și pentru luarea unor măsuri cît mai eficiente menite să stimuleze activitatea fotbalistică din județul Ilfov. Evident că în acest spirit primim și articolul „Aștept... suspendare”, dar față de care păstrăm și anumite rezerve, datorită acelei părți din articol în care spiritul de obiectivitate este trecut pe plan secundar.

Coligiul nostru este conștient că, ignorînd realitatea, a trecut în evidențele sale, ca arbitri, pe alți arbitri decât cei ce au arbitrat în realitate, cu scopul de a le erica acestora posibilitatea de a deca activitatea și în acest caz, de a obține viză carnavală de arbitru. „Argumentul” acestui afirmativ îl reprezintă arbitrul Gh. Spaniu, care însă nu mai figurează în evidența noastră de la data de 16.VIII.1968! Comentările sînt de prisos. Un alt arbitru care este citat ca fiind favorizat de către coligiul, este Anatolie Reveneu. Amintim, după opinia autorului articolului, ar fi promovat

de la cat. a III-a la a II-a, „peste noaptea”. Fără intenția noastră de a demonstra caracterul tendențios al afirmației, aceasta s-a rezulta totuși din următorul răspuns:

Arbitrul Anatolie Reveneu, nu a primit cat a II-a de la coligiul județean Ilfov, ci de la fostul raion Lehtu de unde s-a transferat în cadrul coligiului nostru.

Referitor la lotul de arbitri al județului, nu contestăm faptul că lotul actual pe care-l avem este insuficient față de numărul mare de echipe ce participă în campionatul județean (16 echipe în cat. „ONOAARE”; 2 serii a câte 12 echipe la „Promoție” și 4 serii a câte 10 echipe în campionatul „Zonal”). Este drept că în această privință coligiul nostru nu a acționat cu destulă fermitate, nu a organizat un număr mai mare de școli, și acestea în special în anumite centre ca Buzău, Urziceni, Oltenița etc. de unde se puteau recruta în permanență oameni capabili și cu dragoste față de fotbal. Chiar dacă s-au organizat unele cursuri, acestea n-au făcut parte dintr-un plan de perspectivă, nu aveau continuitate, unii dintre absolvenții s-au „pierdut pe drum”, n-au fost urmăriți suficient etc. Această stare de lucruri n-a determinat să solicităm sprijinul Comitei de fotbal a municipiului București, care a recomandat un mare număr de arbitri ai municipiului să arbitreze la județ. Mulți dintre cei re-

mandati au fost de un real folos activității noastre, prestînd arbitraje competente, de un nivel tehnic destul de ridicat. Au existat și cazuri cînd unii dintre aceștia (exemplu cu tov. Dănoiu este concludent) au fost sancționați de municipiu și totuși delegați la județ. Vîna ne aparține în întregime. S-a ajuns la astfel de cazuri datorită lipsei de legătură (pe care eram obligați s-o avem) cu Comisia municipală. Acest aspect a fost analizat cu toată răspunderea și s-au luat măsurile corespunzătoare ca lipsurile semnalate să nu se mai repete în viitor.

Cît privește spinoasa problemă a delegărilor, nu împărtășim ideea că la Coligiul de arbitri al județului Ilfov, delegările se fac de către un singur om. Delegările sînt cu regularitate făcute de către un colectiv, cu excepția unor evenimente de „ultim moment”, cînd din cauza unor indisponibilități, înlocuiri au fost făcute fără acordul întregului colectiv de delegari (tov. Cristian Popescu, Vasile Drug și metadistul C.J.E.F.S. Ion Bolea). Aceasta nu înseamnă însă că nu s-au emis și greșeli în repartizarea arbitrilor. Din contra.

Lipsa unui corp de observatori nu ne-a permis decît în mică măsură să facem o oarecare apreciere a arbitrajelor, cîndora comportării unor dîntre arbitri, și în aceste condiții nu este exclus ca în locul unor arbitri buni să fi arbitrat alții cu o pregătire mai redusă. Dar nici de dragul așa-zisei înșușiri a criticii nu putem fi de acord cu afirmația că arbitri ca Nic. Drăghici, Chirici Sotir și Chirici Constantin, Caranilă, Grigorean și Ouse (care sînt menționați în articol) sînt depășiți de vîrstă și... „nu mai pot alerga nici măcar a repizi”.

Nici față de această problemă coligiul nostru nu a stat într-o stare de pasivitate. S-a stabilit ca pentru returnul campionatului județean să lărgim colectivul celor care fac propuneri privind delegările,

iar acestea să fie discutate și aprobate de întregul coligiul. În problema lotului de arbitri vom trece la selecționarea, pe baza criteriilor valorice (ținînd ca bază categoria de clasificare) a loturilor care să arbitreze jocurile din categoria „Onoaare”, „Promoție” și „Zonale”, urmînd ca promovarea dintr-un lot în altul să se facă în funcție de activitate și rezultatele obținute.

Cazurile de indisciplină sînt analizate cu mult discernămint de către coligiul și nu există aspecte de cocoloșire a lipsurilor, așa cum greșit s-a încercat să se prezinte în articol. Spre exemplificare: arbitrul Chirici Sotir a fost sancționat cu „suspendare pe timp de o lună”, măsură comunicată și la F.R.F. (înaintea de apariția articolului). În legătură cu ceilalți arbitri menționați: Ionescu Vasile, Militaru Constantin și Apostol Gheorghe, despre care articolul susține că deși au tipisit de la jocuri nu au fost depuși, ținem să precizăm că acestia au fost discutați de către biroul coligiului care a considerat că nu este cazul sancționării lor, deoarece atunci cînd au fost programați se găseau în concediu (Ionescu V. și Apostol Gh.) sau indisponibili (Militaru C.) și în aceste condiții nu au putut lua cunoștință de jocurile unde au fost delegați.

Un caz aparte îl reprezintă acuzația directă adusă tov. Popescu Cristian în problema arbitralului Seitan Ilie. Se afirmă că acesta ar fi fost discutat în coligiul (pentru unele abateri) și tov. Popescu Cristian s-ar fi opus sancționării sale. Spre a se vedea caracterul tendențios al afirmației, ținem să precizăm că arbitrul Seitan Ilie nu a fost niciodată discutat de către coligiul. Nu am avut și nici nu avem vreo sesizare sau reclamație împotriva acestuia. Desigur că dacă arbitrul în cauză se făcea vinovat de abateri de la regulamentul superior consecințele.

Autorul articolului menționează că în diverse sedințe cu arbitri el ar fi sesizat o serie de anomalii dar a fost repedit și chiar trimis... dracului; că tov. Popescu Cristian l-ar fi pofit afară din sedință cu expresia: „mars afară”. În ambele cazuri situația este inexactă și se poate vedea cu destulă ușurință adevăratul scop al acuzației.

În răspunsul nostru am ținut cont atât de aspectele pozitive, cît și de cele negative ale articolului și în funcție de aceste două laturi ale sale ne-am expus punctul de vedere.

Așteptăm ca, pe viitor, în paginile revistei „FOTBAL” să apară materiale legate de activitatea noastră, cît și de întreaga activitate fotbalistică din județul nostru, considerînd că prin această vom primi un sprijin prețios în realizarea sarcinilor ce ne revin, în ridicarea pe o treaptă mai înaltă a fotbalului în județul Ilfov.

BIRUL COLIGIULUI DE ARBITRI JUDEȚUL ILFOV

Subliniem încă o dată: afirmațiile de mai sus reprezintă punctul de vedere al celor... criticați, iată motivul pentru care nu acordăm tot girul nostru afirmațiilor făcute, cu toate că cel care a întocmit acest răspuns, e posibil, să fi fost foarte bine intenționat. Și pentru că răspunsul conține unele contradicții subliniate în text — ne vedem nevoiți să revenim într-unul din numerele viitoare cu unele precizări. Mai ales că, între timp, am mai primit și alte scrisori pe aceeași temă.



MIHAI SCHWARTZ, București. 1. În campionatul 1932/1933, Ripensia, cîștigătoare a titlului, a folosit următoarea linie de atac: Bindea, Schwartz, Ciolac, Raffinsky, Dobay. În campionatul 1934/1935: Bindea, Lazăr, Ciolac, Schwartz, Dobay, iar în campionatul următor: Bindea, Beke, Ciolac, Schwartz, Dobay. Desigur, un aport substanțial la cîștigarea titlurilor de campioană a țării — patru la număr — și-a adus și aripa Schwartz-Dobay, vestită prin eficacitatea de care dădea dovadă. 2. Dobay a fost de 41 de ori internațional A, iar Schwartz de 10 ori.

VICTOR VLADULESCU, com. Sălcia — Mehedinți. Nu e vorba de o greșală. Sportul studentesc a cîștigat, prin contestație, cu 3-0, meciul cu Metalul Tirgoviște pe care îl pierduse pe teren cu 1-3.

IOAN RAD, Turda, Antrenorul Ștefan Covaș i puteți scrie pe următoarea adresă: Clubul de fotbal Ajax, Amsterdam, Olanda. Credeți că există cumva vreun poștaş în țara lăteilor care să nu cunoască adresa echipei cîștigătoare a Cupei campionilor europeni, actualul lider în campionatul olandez?

CONSTANTIN ILINCA, Călmănești-Vileca. 1. Dobrin a debutat și a jucat numai la F.C. Argeș. Provine de la juniorii clubului piteștean. 2. Cornel Dinu are 27 prezențe în echipa națională, Lucescu



Desen de AL. CLENCIU

34. Răducanu 19, Dembrowschi 21, Lupescu 15, iar Dobrin, lotul dv., a îmbrăcat, pînă în prezent, de 26 de ori tricoul primei noastre reprezentative.

DUMITRU FIRA, Curtea de Argeș. Considerăm ca foarte judicioase afirmațiile făcute despre tricourile noastre. Principala lor calitate? Obiectivitatea. Nu însă și în cazul lui Dobrin, lotul dv., declarat. Indiscutabil, Dobrin a jucat excelent în partida cu Cehoslovacia, dar singur-singure (cum afirmați) nu l-ar fi putut învinge pe Pollak, Dobias, Capkovic et comp. Să dăm Cezarului ce-i a Cezarului, dar și... echipei noastre naționale ce-i al ei: omogenitatea, de care dă dovadă, puterea de luptă, dăruirea, ambiția, tăria de a depăși momentele grele etc.

SORIN MOȘNEAG, str. Gh. Gheorghe-Dej nr. 27, ap. 165, Medias, I. „Citec cu mare plăcere revista „Fotbal”. Pagină cu pagină. Nimic nu-mi scapă. Meritați felicitări pentru felul cum o redactați. Și după cum am observat, răspundeți tuturor celor ce vă scriu. De aceea, v-aș ruga să-mi spuneți și mie vîrstă exactă a jucătorilor Dumitru și Neagu de la Rapid”. Dumitru are 21 de ani. S-a născut la 2 ianuarie 1950. Neagu este puțin mai în vîrstă. Are 22 de ani. 2. Steaua are foarte mulți simpatizanți. Nu credem că veți avea suficient timp să corepondați cu... toți în orice caz, pentru cei ce vor să vă scrie am trecut alături de numele dv. și adresa exactă.

MARIN RIZEA, București. Mot. actualul echipier al Crisului, nu este fostul jucător de la U.T.A., ci cel de la Dinamo București.

IPOCRIZII

de EUGEN BARBU

Fată de abaterile de la regulile admise, ale jocului bărbătesc, Comisia de competiții și disciplină a F.R.F. se arată, în acest final de sezon, destul de severă, intervenind represiv în cazurile în care, pe teren, n-au intervenit — cu suficientă autoritate — arbitrii. La Petroșani, Toncea l-a scos de pe teren pe Dinu și cu toate că arbitrul nu l-a eliminat, fundașul Jiului a fost suspendat pe două etape. Acum o săptămână, Dinu l-a faultat repetat pe Iordănescu (diminuându-i randamentul și determinând astfel chemarea atacantului stelist, de către antrenori, pe banca de rezerve) și cu toate că Otto Anderco nu l-a scos din joc pe Dinu, arătându-l doar cartonul galben, acesta a primit o trimitere la odihnă forțată pe trei etape. La Bacău, Hrișcu l-a accidentat din nou pe Dinu (care astfel e condus cu 2-1, dar sperăm că nu va face tot posibilul pentru egalarie...) și, mai mult ca sigur, date fiind precedentele create, fundașul băcăuan va relua la primăvară activitatea oficială cu o oarecare întârziere față de coechipierii săi.

Poate că asemenea măsuri par severe, mai ales dacă, în aprecierea lor, pornim de la faptul că, până acum, suspendările urmau, de regulă, doar eliminărilor de pe teren, nu și aprecierilor de „joc dur” făcute din tribune. Dar, severe sau nu, asemenea decizii trebuie susținute pentru valoarea lor de avizare și punere în gardă. Presa le susține, dar ar trebui să și le susțină în primul rând, forul care le dictează, prin constanță în opțiune și egalitate în tratament. Pentru că, lertați să fim, chiar în aceste câteva săptămâni de la adoptarea „noiilor”, comisia de disciplină a și făcut câteva omisiuni. Unele, petrecute (și cu atât mai surprinzătoare...) chiar sub ochii săi...

O îndrumare a federației recomandă arbitrilor ca, pentru o rapidă informare a forurilor competente, să completeze foaia de arbitraj imediat după joc și s-o înmâneze observato-

rului federal care, indiferent unde e meciul, o aduce a doua zi la federație. Treabă ușoară, simplă (pentru că — în fond — e o chestiune de 5-10 minute) și cu atât mai recomandabilă a fi făcută după meci, cu cât e vorba de impresii proaspete, pure, reale, neambicuate. În astfel de condiții, nimic nu e mai firesc, mai de la sine înțeles, decât ca, în cazul unor arbitri provinciali care conduc la Capitală, aceștia să lase la București foaia de arbitraj. Arbitrul Anderco n-a făcut însă cum era normal. A plecat cu foaia la Satu Mare, a completat-o acolo (probabil după ce a mai așteptat și presa, ca „să se orienteze”) și a trimis-o astfel înclt să ajungă la federație... la patru zile după meci! De aici, discuții, suspiciuni (mai puțin la adresa arbitrilor, pentru că lumea nu cunoaște aceste mecanisme interne, și mai mult la adresa federației...), presupunerea că Dinu n-a fost suspendat pentru că s-a poartă juca în derbiul de la Bacău, etc.

Pentru o asemenea treabă, ca și pentru greseli efective de arbitraj (relevante de presă, ca și de observatorul federal) în meciul Dinamo — Steaua, arbitrul Anderco ar merita să fie subiect de discuție în Colegiul arbitrilor, chiar dacă acest for ar face-o cu mai puțină grabă decât cea manifestată față de Gh. Popovici, după un meci disputat pe același teren...

Mai ales că „omisiunea” lui Anderco de a nota în raport și avertismentul dat lui Smarandache, pentru joc dur și periculos (de ce n-a făcut-o? n-a avut timp? atunci, de ce a mai luat foaia de arbitraj la Satu Mare?) se combină foarte neplăcut cu însăși esența celor două mari erori de arbitraj comise în joc...

Tot în legătură cu arbitrajele, subiect — din păcate — de aproape permanentă nemulțumire. Chiar dacă suita din „Săptămâna” îi deranjează pe unii prin acuitatea ei neobișnuită (în fond, poate acesta e principalul merit al colegului

nostru Ovidiu Ioanțoia) nimeni nu poate contesta că, totuși, în „danemarca arbitrilor” este ceva putred.

De aceea, sîntem în așteptarea precizărilor oficiale, pe care le așteptăm, mărturisim, cu încredere. O încredere nu gratuită ci pornită din constatarea că unele din sugestiile presei au fost bine primite de colegii și aplicate, lată, de exemplu, la meciurile dintre echipe bucureștene și provinciale, nu mai sînt delegați, de vreo patru etape, cavalerii ai fluierei din Capitală. De asemenea, numărul bucureștenilor delegați într-o etapă (pînă nu de mult foarte mare) este acum mai rezonabil.

Semne bune! Pe cînd o suită de cinci etape fără arbitraje vicioase?...

Buna comportare a C.F.R.-ului din Cluj în partida cu Steaua ne-a pus în fața uneia din marile surprize ale campionatului. Chiar, dacă la Pronosport, s-au găsit și buletine cu 13 rezultate exacte...

Nu trebuie să luăm însă lucrurile în tragic și să deplîngem „nivelul fotbalului românesc, în care ultima clasată, etc. etc.” Tot duminică, în Italia, marșele Milan (locul 2 în clasament, la egalitate cu liderul) a jucat acasă cu o echipă de pe locul 15, deci — teoretic — la fel de retrogradabilă ca și C.F.R. Cluj al nostru, Mantova, și... n-a făcut nici măcar meci nul, ca Steaua! A pierdut cu 1-0! Bine că n-a fost și meciul ăsta în Pronosport...

Am citit, zilele trecute, în revista clujeană „Tribuna” un excelent interviu acordat de scriitorul englez Brian Glanville ziaristului Romulus Balaban.

Cunoscute fiind înclinațiile lui Glanville spre fenomenul sportiv în general și spre gazetăria sportivă în special

(publică permanent apreciate cronici în Sunday Times), interviul nu putea omite o întrebare „în speță”.

Răspunsul lui Brian Glanville, un adevărat „crez” al scriitorului care se apleacă asupra evenimentului sportiv, nu poate fi integral reprodus într-o rubrică de dimensiunile celei de față, dar câteva pasaje ne îngăduim să transcriem: „...fotbalul mi-a furnizat teme și m-a ajutat să scriu cărți. În fond, ceea ce contează pînă la urmă sînt cărțile. Așa fi întotdeauna mulțumit să mă văd judecat după ele și nu după preocupările mele din afara literaturii”. „Sînt de părere că lumea sportului este o reflecție a lumii celei mari. Și ea poate avea pentru scriitori o importanță metaforică. Este o lume închisă, cu reguli proprii, cu drame proprii, care se auto-perpetuează. Interesul enorm al oamenilor de pretutindeni pentru sport, pentru urmărirea spectacolului sportiv, nu pentru practicarea exercițiului fizic, are ceva morbid și relevant. De aceea un scriitor poate învăța multe din arenele sportive de azi”.

Legile sportului au ceva măreț în permanența, în inflexibilitatea și în universalitatea recunoașterii lor.

Numai cine n-a fost vreo dată în tribuna stadionului din Petroșani, numai cine n-a fost vreo dată în Valea Jiului, n-ar putea realiza ce a însemnat, ani și ani la rînd, pentru localnici, jucătorul de fotbal Peronescu! Un simbol al unei echipe, aproape un mit...

Și cu toate acestea... Un comunicat sec ne aduce la cunoștință că Jiul a renunțat definitiv la Peronescu (pentru abateri disciplinare) și că-l acordă dezlegarea.

Legile sportului nu se „adaptează”. Ele răzbat și guvernează ca și legile fizicii...

Radu URZICEANU

CLIMATUL DE SPORTIVITATE — EFECTUL DE CALITATE AL MUNCII DE EDUCAȚIE

O singură etapă — mai bine zis 90 de minute de joc — ne mai despart de finalul primei jumătăți a acestui campionat. Un final desfășurat sub semnul unei densități competiționale puțin obișnuite și dominat de atmosfera incinsă a luptei pentru rezultat, în condițiile unei mari încercări de efort și a unor considerabile acumulări de oboseală fizică și nervoasă. Ceea ce, evident, justifică într-o anumită măsură, nivelul tehnic mai scăzut al întîlnirilor, randamentul de ansamblu al echipelor și comportarea jucătorilor în funcție de potențialul lor psiho-fizic.

De aici însă și pînă la evoluția stearsă a unor formații, dar mai ales pînă la manifestările de nesportivitate, înregistrate parca într-un ritm crescendo, este o distanță pe care nu o pot parcurge decât numai acei care consideră, în fapt, noțiunea de instruire și educație ca pe ceva străin de conținutul ei real și de semnificația majoră ce-l revine acesteia pe planul întrecerii din teren.

Am spus „mai ales manifestări de nesportivitate” și nu întîmplător. Aceasta pentru că, dintre toate insuficiențele în pregătire și în comportarea jucătorilor, absența — sau, dacă vrem, prezența formală — a spiritului de sportivitate în timpul desfășurării unei partide este indicul cel mai elocvent, dar și cel mai su-

părător al lipsurilor sub raport educativ. Este tot ceea ce poate diminua mai mult valoarea spectacolului sportiv, reducîndu-l pînă la limite care uneori echivalează cu degradarea sa propriuzisă. Aceasta este, de fapt, în ultimă instanță, efectul protestelor repetate la deciziile arbitrilor, al insultelor la adresa adversarului, coechipierilor și chiar conducătorului de joc, al tragerii de timp cu ajutorul unei variate game de procedee, al lovirii intenționate a partenerului de întrecere. Într-un cuvînt, aceasta este manifestarea flagrantă a nesportivității, a ceea ce generează tensiune, accidente și antifoc.

Privită din acest punct de vedere, prima parte a campionatului divizionar A și, îndeosebi finalul său, ne-a oferit îngrijorător de multe motive de insatisfacție. Am avut, putem spune, o toamnă nesperată de „bogată” în cartonașe galbene (peste 150), în sancțiuni (20 de jucători, însumînd 45 de etape), în accidente, rezultate din ciocniri violente și în spectacole fotbalistice care ne-au lăsat de multe ori în suflul gustul amar al disprețului unora față de legile scrise și nescrise ale fair-play-ului. Jucători ca Velicu, Olteanu (F. C. Argeș), Dumitrache, Fanea, Stoica, Deselnicu, Dărbăban sau Cornel Dinu ne-au demonstrat, prin atitudine și mod de acțiune în teren — uneori la adăpostul unor nu-

me care și-au cîștigat un loc de cîinste în fotbalul nostru — cum nu trebuie să se comporte un jucător fruntaș în luptă pentru obținerea victoriei, în disputa directă cu adversarul și în fața acestora care așteaptă adevărata dovadă a valorii și pregătirii și nu manifestarea furiei, a durității și a neputinței de a găsi soluții regulamentare și loiale, de rezolvare a situațiilor de joc.

În același timp și în contextul aceluiași considerente de mai sus, partide ca celea dintre Dinamo — Universitatea Cluj, Universitatea Craiova — F. C. Argeș, Steagul roșu — F. C. Argeș sau Dinamo — Steaua (ca să ne referim numai la câteva dintre exemplele cele mai recente înscrise în arealul nesportivității, au prilejuit desfășurarea unor scene penibile, în cadrul cărora adevăratul spirit de întrecere a fost adeseori convertit în angajamente periculoase, injurii reciproce și lipsă de respect față de public.

Așa stînd lucrurile, este și firesc să ne punem acum întrebarea — privind puțin faptele și prin prisma retrospectivelor care au fost elementele de conjunctură ce au favorizat climatul acesta al nesportivității? Iar răspunsul nu poate fi decât unul singur: **insuficiențele muncii pe planul educației sportive și cetățenești.** Și cînd spunem acest lucru avem în vedere nu numai

carențele specifice în conduita fiecărui jucător în parte, ci și atitudinea lipsită de fermitate necesară a F.R.F. în aplicarea unor pedepse, sau clemența nejustificată a unor cluburi față de unii jucători suspendați. Ca să nu mai vorbim de toleranța față de indisciplina a unor antrenori care, de teama insuccesului, devin, de cele mai multe ori, concesiivi și dispuși să contribuie ei înșiși la escamotarea adevărului.

Cu alte cuvinte, într-o perioadă de redimensionare a muncii educative, parte dintre sportivi, echipe și cluburi fruntașe continuă să se mențină încă și în prezent, la nivelul unor reușite surprinzătoare de modeste în ansamblu preocupărilor legate de activitatea noastră competițională. Un motiv întemeiat, apreciem noi, pentru că atenția celor direct vizati — și nu numai a acestora — s-a îndreptat neîntîrziat spre rezolvarea acelor sarcini care-și propun realizarea adevăratului profil moral al sportivului de performanță și asigurarea unui climat propriu sportivității.

În acest sens, apropiata vacanță de iarnă ar putea fi un bun sfîtnic, iar perioada pregătitoare în vederea viitorului sezon, un prilej ideal de a pune în practică măsurile corespunzătoare îmbunătățirii procesului educațional.

Mihai IONESCU

CU GÎNDUL LA SEZONUL DE PRIMĂVARĂ

• CALENDARUL ÎN DISCUTIA BIROULUI FEDERAL • ÎN PROIECT: 5 MARTIE CUPĂ, 12 MARTIE INAUGURAREA RETURULUI DIVIZIEI A • LOTURI A ȘI OLIMPICE DISTINCTE (DIN NOU) • 22 DE JUNIORI ÎN TABĂRA DE LA RIȘNOV, ÎN PREGATIRE PENTRU TURNEUL U. E. F. A.

Încă o etapă divizionară A și patru restanțe (care sperăm că se vor putea disputa potrivit programărilor făcute) și activitatea competițională de toamnă se va încheia, urmând ca echipele să ia vacanță după un sezon pe care l-au acuzat ca încărcat, solicitând prea mult jucătorii. Sau să plece în turnee, în care caz vor uita de oboseala sezonului...

DEFINITIVAREA CALENDARULUI DE PRIMĂVARĂ

În această perioadă, federația își desfășoară activitatea sa curentă, obișnuită. Preocupările sale se îndreaptă spre rezolvarea unor probleme printre care deosebit de importantă este aceea a calendarului competițional intern și internațional de primăvară. Acesta, după cite sîntem informați, va fi definitivat în ședința de vineri 10 decembrie a Biroului Federal. Proiectul de calendar este redactat. Potrivit acestuia, se propune ca la 27 februarie și 5 martie să joace cupa (16-imile și 8-imile), iar prima etapă a returului Diviziei A la 12 martie.

DIN NOU LOTURI DISTINCTE

O altă preocupare a federației se îndreaptă spre activitatea loturilor reprezentative și în primul rînd a lotului A, pe care în primăvară îl așteaptă cîteva jocuri importante, printre care și cele din sferturile de finală ale campionatului Europei (29/30 aprilie și 13/14 mai). Calendarul este completat cu returul meciului cu Danemarca (21 mai) din preliminariile olimpice și amicalul cu Franța (8 aprilie). Sîntem informați însă, că — avînd în vedere numărul mare de jocuri din 1972 — s-a propus alcătuirea a două loturi distincte, A și Olimpic așa cum se procedase la începutul sezonului de toamnă, dar s-a revenit după partidele cu Albania, iar contra Danemaricii au fost folosiți majoritatea titularilor reprezentativei A.

Pentru cele două loturi, A și olimpic, se proiectează organizarea unor turnee de iarnă (probabil în februarie) în America Centrală. Antrenorul emerit A. NICULESCU a alcătuit de pe acum un lot A lărgit în care au fost incluși și fotbalisti din selecționata de tineret. La 16 decembrie ar urma — în cazul acceptării propunerii — ca lotul reprezentativ să fie convocat la București la o ședință de

analiză a sezonului internațional, urmată de o masă comună. Lotul de tineret nu va avea activitate decît din preajma jocului amical cu Franța de la 9 aprilie.

PREGATIRILE PENTRU TURNEUL U.E.F.A.

În ce privește lotul de juniori, care și-a început pregătirile pentru Turneul U.E.F.A. din Spania (luna mai), acesta a susținut recent meciurile revanșă cu Bulgaria I și II la Ruse. După cum se știe, prima garnitură a cîștigat, din nou și la același scor, 3-1; în schimb, echipa secundă a pierdut cu 2-1. Întrebat despre concluziile trase în urma celor patru jocuri cu Bulgaria, antrenorul C. ARDELEANU ne-a spus: „În măsura în care unul sau două jocuri pot fi edificatoare, aș putea afirma că m-au satisfăcut. Dar numai într-o oarecare măsură, pentru că îmi dau seama că vom mai avea de lucru cu prima echipă, care acum a mers destul de bine. Sînt probleme de rezolvat și cea mai importantă este aceea a participării disciplinate la pregătiri a jucătorilor. Sînt elemente care au început să-și dea aere

din momentul în care au jucat în Divizia B sau A”.

22 JUNIORI ÎN TABĂRA DE LA RIȘNOV

Antrenorul C. Ardeleanu ne-a informat că viitoarea etapă a pregătirilor va avea loc între 22 decembrie și 10 ianuarie, adică în timpul vacanței școlare. La tabăra de la Rîșnov participă 22 de jucători. Iată un prim lot din juniorii care vor fi convocați: Ciurea (Farul Constanța), Naste (Politehnica Iași) și Balaș (Bihoreanca Marghita) — portari; Anghelini (St. roșu Brașov), Naghi (Corvinul Hunedoara), Grigoraș (Rapid București), Crețu. Auto Focșani), Purima (Gazeta Sporturilor Medias), Olaru (Textila Buhuși) — fundași; Ion Ion (Steaua București), Dumitriu (Progresul București), Angelescu și Istrătescu (Petrolul Ploiești) — mijlocași; Luchescu (Vulturii Textila Lugoj), Crișan (Minerul Baia Mare), Sumulanschi, Răducanu, Aelenei (Steaua București), Sabados (Mureșul Deva), Din (F. C. Argeș Pitești) și Vrîncanu (Dinamo București) — înaintași. Lotul urmează să fie completat cu încă unul sau doi juniori.



BUCUREȘTI. Fază din meciul Steaua — C.F.R. Sătmăreanu respinge un atac al clujenilor Foto: S. BAKCI

ECHIPA CAMPIONATULUI, de la o etapă la alta

Etapă a XII-a a adus puține modificări în componența „unsprezecelui” reprezentativ al campionatului. Semnalăm numai prezența lui Pop alături de Ivănescu și mai ales detronarea — după o lungă cursă de urmărire — a liniistei mediane steliste de către o combinată studențească Anca-Simionaș.

În rest, doar încercări și intenții care, probabil, se vor materializa și în clasamentul notelor, în ultimele trei etape ale campionatului.

Pînă atunci însă, consemnăm formația după 12 etape:

ADAMACHE (96)			
IVĂNESCU (89)	IANUL (95)	POJONI (94)	POPOVICI (89)
POP (89)			
ANCA (91)			
LUCESCU (98)	KUN II (89)	SIMIONAȘ (90)	
		DOMIDE (95)	HAJNAL (94)

Avînd în vedere că, în continuare, s-au disputat numai etape incomplete (ca și cea de duminică viitoare, de altfel) vom mai publica echipa campionatului doar după desfășurarea tuturor

restanțelor, mai ales avînd în vedere că în aceste partide restante joacă echipe care numără în rîndurile lor fotbaliști prezenți în formația de mai sus sau aflați la mici diferențe de puncte.

IOAN CHIRILA

PRIM PLAN

NEAGU

Guadalajara...6 iunie 1970... Pauza meciului Cehoslovacia—România. Sîntem conduși cu 1-0. Am gînduri negre. Jucăm de 135 de minute în acest Mondial și golul nu vine. Ce mult e de cînd atacul nostru n-a mai înscris un gol! Nici un gol cu Anglia, acum patru zile. Nici un gol cu Iugoslavia, acasă, înainte de plecare. Nici un gol la Reims. Ultimul se pierde în...negura timpurilor, la Stuttgart. Din plonjonul lui Neagu.

... Se apropie miezul nopții. Pe Avenida de las Torres e liniște. Recitesc, în carnetul meu de însemnări, povestea primului gol românesc în Mexicul Mondialului.

Radu Nunweiler trimite o pasă în adîncime. Cui? Și-a amintit, poate, că ultimul gol, cel de la Stuttgart, a fost înscris de Neagu... Giuleșteanu, ușor surprins, preia totuși în mare viteză și pornește pe culoarul deschis de Petras în meciul cu Brazilia. Neagu forțează, pătrunde în careu, între Dobias și Migas. Acum e la zece metri de poartă! La opt! El mai are în față doar pe Horvath, căpitanul echipei cehoslovace. Fentă spre stînga! Horvath cade în cursă. Neagu răsuște mînea spre interior, ca să nu intre în unghiul mort al porții. Horvath revine. Dar Neagu strecoară mînea printre picioarele „căpitanului de la Marsilia”. Acum e singur! Vencel se cabrează. Neagu e în colțul careului mic. Trei fundași cehoslovaci sînt pe urmele lui. Totul depinde de o fracțiune de secundă. E un moment formidabil, cînd răsufllarea tăiată încează să fie doar o figură de stil. Și astfel, Neagu, în cea mai frumoasă acțiune a carierei sale de fotbalist, prelungește pînă la maximum iluzia că va trage puternic la poartă, pentru a-l fixa pe Vencel. În clipa următoare, Neagu, același Neagu care a ratat faimosul penalty din minutul 90 al finalei de cupă cu Dinamo, înscris cel mai prețios gol din istoria fotbalului românesc.



Alexandru Neagu... Unul dintre cei mai persiflați atacanți din fotbalul nostru. Un persiflaj pornit dintr-un calcul superficial, care stabilește un raport mecanic între numărul tentativelor și cel al golurilor. E adevărat, Neagu greșește mult. Dar e firesc. El este, poate, cel mai avansat virf din fotbalul nostru. El a rămas în prima linie, în acea linie de foc pe care a părăsit-o pînă și Dumitrache... Neagu continuă bătălia O bătălie grea. O bătălie pe care tribuna a arbitrat-o descuri cu prea multă asprime.

Neagu a urcat la rampă acum cîțiva ani, cu concursul ingeniosului creator de virfuri care a fost Dumitriu II. O dată cu retragerea marelui sufleur, Neagu a redevenit „mînzul fără hățuri” din anii adolescenței. După „Nichi”, mulți au încercat imblinzirea murgului. Această imblinzire n-a reușit. Dar nu atît din vina murgului. Nenumăratele formule feroviare, cu Angelescu, Marin Stelian și, în ultimul timp, cu Daniel Enc, n-au reușit să asle cadența specială a lui... Cappellini. În ciuda acestui handicap, Neagu continuă să se bată în prima linie.

Neagu l-a pierdut pe Nichi Dumitriu. Pe de altă parte, Neagu nu a beneficiat de pasa lui Dobrin în echipa națională, dar el e hotărît să aștepte apariția viziunii care să-l pună în valoare calitățile incontestabile, sintetizate într-o după-amiază de foc, pe Jalisco, prin golul-fentă, în duel cu Horvath, și prin golul-șoc, în duelul cu Zlocha, din care s-a născut amintirea Guadalajarei.

Cum folosim cartonașele galbene?

Desigur că la sfîrșitul acestui sezon, arbitrii noștri divizionari vor fi invitați — ca în fiecare an — la o constatare; desigur, cu acest prilej se va face o analiză a arbitrajelor se vor scoate în evidență reușitele alături de nereușite, se vor prezenta ultimele precizări ale International Board, vor avea loc discuții.

Propunem, în aceste rînduri, Colegiului central și o discuție, cu prilejul mai sus pomenit, pe o temă deosebit de actuală, aceea a folosirii cartonașelor, în diferența culoarelor. Propunerea ne-a fost sugerată de diversitatea momentelor în care acestea... vîd lumina zilei. Mai precis, totală lipsă de uniformitate a momentului în care sînt întrebunțate, totul fiind la latitudinea conducătorului jocului, deci a temperamentului său. Dacă acesta e mai domol din fire, poate să treacă mult și bine pînă cînd să apară unul din ele; dimpotrivă, un arbitru mai „diplomat” sau mai sever, mai prompt în gîndire și mișcare, e mai lute și cu cartonașele. În fond, nu toți cavalerii fluerului sînt clădiți la fel... Totuși, o încercare de a face regulă în acest dome-

niu, al folosirii celor două ajutoare de preț ale arbitrilor, credem că trebuie făcută. Pentru că, iată, întorcîndu-ne la partida Dinamo — Steaua, arbitru Otto Anderca (Satu Mare) a așteptat ca Dinu să facă un mare număr de faulturi asupra lui Iordănescu pînă să-l avertizeze; de asemenea, a așteptat reluarea jocului după pauză ca să dea avertisment colectiv ambelor combatante. În schimb, duminică trecută, la Craiova, colegul său Constantin Ghiță (Brașov) s-a... lămurit repede asupra lui Petre Nicolae (Crișul) avertizîndu-l, pe bună dreptate, chiar în min. 10, deși acesta nu se comportă tot atît de vehement, să zicem, ca Dinu. De ase-

menea, a dat orădenilor — și bine a făcut, pentru a se asigura cursivitatea întîlnirii — un avertisment colectiv în min. 35, deși, din nou trebuie să spunem, pe teren nu se petrecuseră atîtea neregularități ca în amîntitul joc de pe stadionul Dinamo.

Iată, dar, că se cere o oarecare uniformitate în folosirea cartonașelor. În orice caz, mai multă severitate se impune.

În încheiere o întrebare: oare la F.R. Fotbal se ține seama de numărul avertismentelor primite de jucători, sau...? Pentru că, citim, în Anglia, la cinci „cartonașe galbene” respectul este suspendat.

Mircea TUDORAN

ABONAȚI-VA DIN TIMP și pe termene cît mai lungi

LA REVISTA

FOTBAL

PREȚUL UNUI ABONAMENT ESTE DE • 10! LEI PE TIMP DE UN AN • 25 LEI PE ȘASE LUNI • 26 LEI PE TREI LUNI

U.T.A. ÎN „SFERTURILE” CUPEI U.E.F.A.!

Prin telefon de la trimisul nostru special LAURENȚIU DUMITRESCU

„Primele 30 minute vor fi hotărâtoare pentru calificare” — afirmau înainte de meci, aici la Setubal, majoritatea ziaristilor portughezi, precum și jucătorii și antrenorul Vitoriei, Jose Maria Pedrotto. Se presupunea că în această primă parte a jocului fotbalistii portughezi vor ataca furibund poarta lui Vidac pentru a marca cel puțin un gol, un „gol-platformă” care să lanseze echipa lor în cursa pentru refacerea handicapului de la Arad.

LA CABINĂ, DUPĂ MECI

JOSE MARIA PEDROTTO, antrenorul lui Vitoria: „Echipa U.T.A. a avut șansă. Am avut multe ocazii de a marca dar jucătorii mei au ratat mult. U.T.A. și Vitoria sînt formați cu stiluri asemănătoare și valori apropiate. S-a calificat echipa cu mai mult noroc. Aceasta a fost U.T.A. Cred că echipa română se va califica și mai departe. Fac această afirmație deoarece cunosc foarte bine echipele a-junse în sferturile de finală ale „Cupei U.E.F.A.” și pot să spun că marea majoritate sînt sub potențialul echipei române. Îi doresc mult succes clubului din Arad”.

SERGIO GONELLA, arbitru înfîlniri: „Partidă perfect sportivă. Nici una dintre echipe nu mi-a făcut vreo greșită. U.T.A. a evoluat așa cum trebuia, pentru apărarea celor trei goluri din primul meci. Cel mai bun jucător român: Vidac”.

NICOLAE DUMITRESCU: „Ne-am atins scopul: să ne apărăm cît mai bine avantajul luat la Arad. M-am așteptat la mai mult de la Vitoria în primele 30 de minute. Jucătorii mei au înțeles ce au de făcut. Este adevărat că au existat unele greșeli, mai ales la preluări. Sînt fericit că am ajuns în al patrulea tur al „Cupei U.E.F.A.”, realizînd un nou succes al fotbalului nostru, alături de calificarea echipei naționale în marea întrecere a reprezentativelor europene.”

LERETER, căpitanul echipei: „Astăzi am jucat mai slab ca de obicei. Puteam să și câștigăm acest joc dacă evoluam mai aproape de valoarea noastră reală”.

DOMIDE: „Sînt fericit că ne-am calificat. Este adevărat că ne-am apărat, dar scopul scuză mijloacele”.

CORREIA, căpitanul Vitoriei: „După pauză, cînd am atacat susținut, ne-am creat mai multe ocazii. N-am avut însă șansă în transformarea lor”.

VIDAC: „Astăzi, în compartimentul defensiv al echipei noastre au jucat admirabil Lereter, Petescu și Pojoni”.

VITORIA SETUBAL — U. T. ARAD 1-0 (0-0)

A MARCAT: Jose Maria (min. 54). Stadionul Bonfim; teren excelent, timp foarte frumos, circa 10.000 spectatori.

VITORIA: Vaz—Rebello, Correia, Mendes, Carico — Octavio, Matine (min. 22: Praia), Jose Maria — Quereiro (min. 70: Arcanjo), Torres, Jacinto Joao.

U.T.A.: Vidac — Birău, Lereter, Pojoni, Popovici — Petescu, Domide, Broșovschl — Sima (min. 62: Axente), Kun II, Both (min. 80: Calinin).

ARBITRU: SERGIO GONELLA (Italia), bun.

Lucrul acesta însă îl așteptau și arădenii, care și-au luat măsurile de rigoare printr-o apărare ordonată, eșalonată în adîncime, din care să iasă prin contraatacuri. Surprinzător însă, în aceste prime 30 minute atacurile portughezilor n-au avut nicidecum acea frecvență care să-i facă pe apărătorii U.T.A.-ei să greșească. În min. 5 și 6 Vidac este adevărat, a avut două intervenții foarte bune, oprind două acțiuni ale localnicilor, dar au fost simple centrări. Abia în min. 20 a fost în pericol real poarta arădenilor: șutul puternic al lui Jose Maria a nimerit stîlpul drept al porții. În general, portughezii au jucat confuz în atac, ceea ce a convenit echipei noastre, care a reușit să anihileze cu ușurință tentativele adversarilor de a marca.

Antrenorul Pedrotto sesizează acest lucru și-l înlocuiește pe mijlocășul Matine cu un atacant veritabil, Praia. Acesta va juca foarte bine și, împreună cu Octavio, va iniția multe acțiuni din ce în ce mai periculoase pentru poarta lui Vidac. Pe fondul acestor atacuri repetate, arădenii ies de cîteva ori la contraatac și în min. 41 Kun II și Both ratează o bună ocazie de

a înscrie. Riposta gazdelor vine prompt (min. 42): Jose Maria, ajuns singur în fața porții, la 7-8 m., șutează năpraznic, dar Vidac apără formidabil. Astfel că prima repriză, contrar așteptărilor, se încheie cu un scor alb.

La reluare, chiar în primele minute, Domide execută puternic și precis o lovitură liberă de la 25 m, dar Vaz apără. Imediat, în min. 48, după această situație favorabilă, Kun II are posibilitatea să deschidă scorul. El pătrunde în viteză în careu dar ezită o fracțiune de secundă, suficientă însă pentru Correia, care-i „suflă” mingea.

Din acest moment, Vitoria începe să pună stăpînire pe joc, să inițieze atac după atac, la baza cărora sînt aceeași Octavio, Praia, Jose Maria și Jacinto Joao, centrările în fața porții lui Vidac devin tot mai numeroase, silind formația noastră la retragere în apărare. Golul însă plutea în aer și el a căzut în min. 54: Petescu, Lereter și Pojoni resping pe rînd dar imprecis balonul, care în cele din urmă ajunge la marginea careului unde se afla liber Jose Maria. Un șut puternic prin pădurea de picioare și balonul a poposit în plasă.

Golul înaripează echipa locală, Praia și Torres ratează situații excelente (în min. 66, primul — șut în bară), dar cu fiecare minut scurs, atacurile portughezilor scad în intensitate și nu mai sînt periculoase. Arădenii fac risipă de energie în fazele defensive, începînd cu Lereter, Pojoni, Petescu și terminînd cu Calinin și Axente, dar nu renunță la contraatac. Ei joacă pentru păstrarea rezultatului, deși nefavorabil, dar prețios pentru calificare. Și pînă la urmă reușesc.

Reușita echipei antrenată de N. DUMITRESCU merită toate felicitările, cu toate că în această partidă n-a mai desfășurat jocul său obișnuit. În cupele europene însă, cînd ai un avantaj de trei goluri, preocuparea principală se îndreaptă spre menținerea lui, printr-un joc de apărare organizat, așa cum a făcut aici U.T.A.

COMPORTAREA JUCĂTORILOR

U.T.A., în ansamblu a dovedit omogenitatea ei cunoscută, arma ei cea mai importantă. Trezînd la o apreciere a comportării fiecăruia dintre cei 13 jucători utilizați se pot spune următoarele: **VIDAC** — a fost cel mai bun dintre jucătorii arădeni. Îi revin în mare măsură meritele acestei înfrîngerii la limită. A blocat curajos de multe ori și priza lui s-a arătat excelentă chiar și la mingile foarte tari. Trebuie să remarcăm că portarul arădean — care suferise de o ușoară criză de rinichi în ajunul înfîlnirii — a ținut să joace cu orice preț. Dintre fundașii laterali,

POPOVICI ni s-a părut mai sigur și mai util decît **BIRĂU**. Nu este mai puțin adevărat că fundașul drept al lui U.T.A. a avut pe partea sa pe unul dintre cei mai periculoși atacanți, **Joao Jacinto**. Fundașii centrali au constituit un punct puternic al formației. **LERETER** și **POJONI** s-au dublat de minune și au reușit să-l anihileze și de această dată pe Torres. **PETESCU** a fost, de asemenea, unul dintre cei mai buni jucători ai echipei noastre. El a executat bine mișcarea de pendulare în fața liniei de fundași și l-a dublat pe Lereter și

Pojoni în lupta așa de grea — aeriană — cu Torres. **DOMIDE**, care a lăsat o excelentă impresie aici, s-a demarcat foarte bine, fiind mereu liber spre a primi mingile din apărare și a le transmite atacului. **BROȘOVSCI** și **KUN** — sub așteptări. Celui de al doilea îi reproșăm și lipsa de decizie în două situații foarte favorabile de marcare. **SIMA**, în notă; **BOTH**, mai slab decît am fi crezut. Cei doi intrați, **AXENTE** și **CALININ** s-au străduit să contribuie la menținerea rezultatului care, deși defavorabil, califică echipa noastră.

La Londra, TOTTENHAM—RAPID 3-0 (2-0)

Aseară, la Londra, în meciul tur Tottenham—Rapid din cadrul „optimilor de finală” ale Cupei U.E.F.A., echipa engleză a câștigat cu 3-0 (2-0), luînd un avans greu de recuperat de către feroviarii în meciul de săptămîna viitoare.

Iată cîteva amănunte asupra partidului:

Înfîlnirea debutează furtunos. Tottenham atacă puternic din primul minut și obține o aruncare de la margine din dreptul careului echipei Rapid. Chivers execută o aruncare lungă, pînă la Peters, care reia cu capul și înscrie pe lîngă Răducanu, ject gresit: 1-0 în min. 1! Imediat, Chivers execută o altă aruncare, de pe partea opusă, dar de data aceasta Răducanu reușește să respingă, Tottenham exercită o presiune puternică, silind pe rapidiști la o apărare disperată, din care ies însă cu fața curată pînă la urmă, din acest început de-a dreptul sufocant, Superioritatea teritorială aparține în continuare gazdelor, care forțează jocul și rezultatul, practicînd un fotbal rapid (pe extreme și cu centrări), dar „tare”, tolerat de arbitru belgian. După un corner pentru Rapid, rămas fără rezultat, Perryman ratează o ocazie (min. 14), imitat un minut mai tîrziu de Neagu (de la 2 m, peste bară!), la o centrare a lui Năstăsescu. Treptat, presiunea englezilor

TOTTENHAM — RAPID 3-0 (2-0)

AU MARCAT: Peters (min. 1), Chivers (min. 36 și 63). Stadionul Tottenham, teren foarte bun, iluminat excelent, circa 40.000 spectatori.

TOTTENHAM: Jennings — Evans, England, Beal, Knowles — Coates (min. 86: Pearce), Ferryman, Peters — Neighbour, Chivers, Gilzean.

RAPID: Răducanu — Pop, Boc, Lupescu, Codrea — Dinu, Mușat (min. 68: Angelescu), Dumitru — Năstăsescu, Neagu, Codreanu (min. 88: D. Ene).

ARBITRU: Schoots (Belgia).

mei slăbește, Rapid are răgaz să atace. Jennings reține greu un șut al lui Pop (min. 23). Un alt corner nu este fructuos de Rapid (min. 26). În finalul reprizei, Tottenham începe iar să atace puternic, obține două cornere (min. 30 și 31), dar nu reușește să străpungă apărarea Rapidului decît la min. 36 și în urma unui fault asupra lui Dupescu (semnalat de arbitru de tușă), comis de Chivers la preluarea mingii și după ca-

re tot el a șutat în plasa porții lui Răducanu. Arbitrul acordă însă golul, și... 2-0, rezultat cu care se încheie repriza.

După pauză, englezii atacă în continuare. În min. 49, Răducanu reține un șut cu boltă al lui Neighbour. Rapidii încep acum să presteze un joc cu pase, ceva mai bun și în min. 52 Neagu ratează, intervenînd tîrziu la un șut-centrare al lui Codrea. Inițiativa trece apoi din nou de partea gazdelor. În min. 63, la o minge înaltă în careul Rapidului, Gilzean trimite cu capul lui Chivers și acesta reia în plasă: 3-0! Introducerea lui Angelescu în locul lui Mușat nu aduce nici o modificare în bine în jocul nostru. Tottenham presează, Rapid are reacții palide, mulțumindu-se doar să respingă atacurile adverse. În min. 73, la o fază critică în careul nostru, Răducanu respinge cu piciorul la Gilzean dar acesta reia afară. În min. 79, emoții în tabăra română, la o neînțelegere între Răducanu și Dupescu. După două minute, o greșeală a lui Boo e reparată de Angelescu, apoi Răducanu se remarcă respingînd un șut greu, ca și în min. 82, cînd portarul bucureștean respinge un șut tare al lui Evans.

Returul acestei partidă, la 15 decembrie la București.

ETAPA A 14-a A DIVIZI



două etapă incompletă din cele cinci ale maratonului divizionar din finalul turului, s-a desfășurat în cele mai multe orașe sub semnul înăsprii timpului rece (în unele orașe a și nîr pe terenuri grele, care au pînă la jucătorilor eforturi deosebite și au influențat calitatea disputelor. În asemenea condiții, roritatea partidelor au purtat o accentuată notă de luptă.

Cu o singură excepție, echipele oaspe au opus o rezistență dirz s-au luptat cu o vigoare care a surprins gazdele. În două dintre înfîln s-au și înregistrat surprize: la București, unde Petrolul a obținut un nesparat — poate — meci nul, și la Oradea, unde F.C. Argeș a completat cu nou succes evoluția sa ascendentă din această parte a sezonului. Meritul comportarea C.F.R.-ului Cluj la Constanța, unde a confirmat prin joc draw din partida cu Steaua. Deși învins de A.S.A. (în plină, ascensiune), Spc Club se menține la același bun nivel de joc, în timp ce Steaua și Universitatea Craiova continuă să decepționeze. Militarii n-au marcat gol nici Cluj, iar craiovenii dovedesc din nou incapacitate în deplasare. Colegii l de la Cluj se păstrează pe linia invincibilității pe teren propriu.

Clasamentul a suferit schimbări, unele spectaculoase (F.C. Argeș de p locul 9 pe 5, Jiul de pe 11 pe 9), dar fiind vorba de o etapă incompletă comentariile apar de prisos. Restanțele pot da altă configurație tabelului clasificare.

A FOST DE-AJUNS O GREȘEALĂ.

CLUJ. Poate că așteptam mai mult de la această partidă, în care se înfîlneau două echipe bine cotate în fotbalul nostru. Înaintea meciului, antrenorul Gh. Constantin și o parte din jucătorii bucureșteni arătau un optimism robust. Pantea își exprima convingerea că vor recupera de la studenții clujeni punctul pierdut duminică la București în fața feroviarilor, din același oraș. În același timp, era interesant de urmărit dacă „complexul Steaua” va fi depășit de către studenții clujeni, pentru că în ultimul timp aceștia au plecat mai mereu steagul în fața adversarilor de ieri.

Avantajat de faptul că îl cunoștea pe jucătorii de la Steaua, cărora le-a fost ani de-a rîndul antrenor, Ștefan Onisie a știut să-și pregătească echipa în funcție de caracteristicile adversarului, principalele indicații tactice ofensive fiind legate de jocul pe extreme, indicație care s-a dovedit a fi justă. Intenția bucureștenilor de a nu primi gol s-a observat din modul lor de așezare în teren: în fața liniei de fundași au acționat trei jucători, iar în față au rămas doar Năstase și Iordănescu, deoarece Pantea a jucat și el mult retras. Dar cum Năstase a fost ca și inexistent, Iordănescu nu a mai primit nici un

sprijin, rămînînd a se descurca singur printre masivii apărători clujeni. Ceea ce nu i-a reușit. De altfel, alarmanta ineficiență a atacului militarilor bucureșteni a în trecut de data aceasta orice limită. **NICI UN ȘUT PE POARTĂ P TOT PARCURSUL MECIULUI!**

Cu toate acestea, poartă meciul s-ar fi terminat la egalitate dacă Haidu — excelent, de altfel în tot cursul meciului — nu ar comis în final o gafă cum rar ai văzut: la un șut al lui Solomon de la 25 de metri, el reușind să respingă mingea jos la colț, dar vrînd s-o reprindă a lovit-o cu mina și trimis-o în plasă! Bucureștenii a contestat îndelung golul, aducînd ca argument faptul că tușierul de partea respectivă, E. Păunescu, r dicase fanionul, semnălizînd poziție de ofsaid a lui Lică (pasivă după părerea noastră).

În continuare, oaspeții au ieșit din defensivă, dar prea tîrziu pentru a schimba soarta meciului: a împiedica deosebita performanță reușită de studenții clujeni în această primă jumătate de campionat: maximum de puncte posibil realizate pe teren propriu.

Gheorghe NERTEA

VICTORIE DIFICILĂ A GAZDELOR

CONSTANȚA — După rezultatul egal obținut la București în compania echipei Steaua, ceferiștii clujeni se prezentau în fața publicului constănțean cu dorința, mărturisită, de a confirma bunele aprecieri culese în urma jocului din Capitală. Și timp de mai bine de o oră de joc elevii cuplului G. Rădulescu — B. Munteanu au creat suficiente emoții Farului, cărui i-au dat o replică demnă de toată lauda.

În primele minute ale jocului, fazele se succed cu repeziune, de la o poartă la alta, după care echipierii Farului au o perioadă de dominare și profitînd de nesiguranța lui Roman pătrund de cîteva ori periculos în careu (prin Tănase, Caraman și Tufan), dar șuturile lor ocolesc poarta.

Clujenii își revin, echilibrează din nou jocul și spre surprinderea celor care urmăresc partida, ies decisi la atac, șarjele lor fiind bine concepute la mijlocul terenului. În min. 21, potrivit cursului jocului, ei au o bună ocazie de gol, dar șutul lui Munteanu din careul de 16 m trece de puțin pe

lîngă stîlpul din stînga al porții aparate de Ștefănescu. Cinci minute mai tîrziu, consemnăm eliminarea justă de pe teren a lui Nistor care l-a lovit intenționat pe Sorin Bretan. Repriza s-a sfîrșit fără ca gazdele să se remarcă prin ceva deosebit.

Partea a doua a meciului se caracterizează printr-un ritm mai alert, impus de jucătorii de pe malul mării, care își silesc pe clujeni să se apere uneori cu opt-nouă oameni. Deși nu impresionează prin claritatea acțiunilor lor, constănțenii valorifică în min. 67 greșeala fundașului Roman și cel care concretizează este Ologu. Antrenorul Cosmoc mizează totu pe atac, aruncă în luptă pe Turca și Oprea, dar scorul rămîne neschimbat, reflectînd cum nu se poate mai bine dificultatea cu care a fost realizată victoria constănțenilor.

Puțin a lipsit deci, la Constanța, ca „lanterna” să producă încă o surpriză. Ca mai multă vigoare în atac acest lucru ar fi fost posibil.

DAN ȘTEFĂNESCU

DINAMO - PETROLUL 1-1 (0-1)

AU MARCAT: Dincuță (min. 26) și Dumitrache (min. 58). Stadion Dinamo; teren moale; timp friguros; spectatori aproximativ 4000.

DINAMO: Cavași 8 — Cheran 7, Nunweiler III 7, G. Sandu 9, Deleanu 8 — Sătmăreanu 7, Nunweiler VI 7 — Sălceanu 5 (min. 72 Fl. Dumitrache 6), Dumitriu II 6 (min. 46 D. Popescu 6), Dumitrache 7, Lucescu 7.

PETROLUL: M. Ionescu 9 — Gruber 7, Bădin 7, Mierlăuț 7, Mocanu 7 — Minăstire 8, Moraru 6 (min. 73 — Cozarek 6), Juhász 8 — Dincuță 7, Moldovan 6, Grozea 7 (min. 80 Ciupitu).

ARBITRU: Mircea Rotaru (Iasi), nota 6.

LA TINERET-REZERVA: 4-1 (3-0)

CRISUL - F.C. ARGEȘ 0-1 (0-1)

AU MARCAT: Jercan (min. 43). STADIONUL CRISUL: teren foarte moale; timpul umerd și rece; circa 3.000 spectatori. CRISUL: Bologan 7 — Petre Nicolae 7, Sărac 7, Lucaci 7, Balogh 7 — Moldovan 6, Neșu 6 (min. 46: Dărăban 6) — Schiopu 8, Agud 6, Moț 6 (min. 46: Suciu 8), Tamaș 6.

F. C. ARGEȘ: Stan 8 — Pigulea 8, Barbu 7, Vlad 8, Nedelcu 7 — Prepurgel 7, M. Popescu 8 — Dobrescu 6, Radu 7, Roșu 8 (min. 73: Ciolan 7), Jercan 8 (min. 83: E. Dumitru).

ARBITRU: A. Bentu (București), nota 10.

LA TINERET-REZERVA: 1-1 (1-1)

FOTBAL

UN MECI BUN, ÎNTRE DOUĂ „ECHIPE—REVELAȚIE”

G. MUREȘ. Un meci de angajament total, specific echipelor de lași calibru, cum au fost ieri la Mureș A.S.A. din localitate și art club din Bacău.

La ciuda terenului greu și a nind care a căzut tot timpul și care iedica pe jucători în controlul onului și păstrării echilibrului, asistat la o partidă interesantă care gazdele au reușit să înzică cu „o lungime” un adversar art să-și păstreze locul fruntaș clasament. Și puțin a lipsit ca dpa din Bacău să plece acasă cu punct: cu patru minute înainte final, șutul lui Dembrowschi a t respins de către unul din stlporții lui Nagel, pentru ca a Toth să rezolve definitiv situa-dificilă, trimițând în corner. A t faza care i-a ținut pe mureșeni respirația încrețită și care totată a pus capăt aspirațiilor băanilor la un rezultat egal.

Sport club Bacău începe jocul foarte bine, intențiile sale ofensive fiind exprimate de componența formației și așezarea jucătorilor pe teren (cu patru veritabili atacanți) și confirmate de reușita deschiderii scorului încă în primele minute de joc, prin Sorin Avram. Golul, perfect valabil, a fost îndelung contestat de către gazde, care au avut cu această ocazie o comportare nepermisă față de tușierul Gh. Nicolae, sub ochii obla-duiților ai arbitrului de centru. Acest gol a însemnat și începutul u-nei cascade de acțiuni de atac ale... mureșenilor, soldate mai întâi cu trei cornere și apoi cu o firească egalare: Mureșan reia cu capul o centrare a lui Varadi, trimițând cu boltă, și cu concursul lui Ghiță, în poartă. Punctul egalizator a redat militarilor încrederea în forțele lor și a însemnat... începutul sfârșitu-

lui pentru băcăuani, pentru că pu-țin după aceea gazdele, continuin-du-și ofensiva, au majorat scorul, prin Hajnal.

După pauză A.S.A., sub bagheta lui Naghi, acest veritabil Dobrin de pe Mureș, domină în continuare și înscrie cel de-al treilea gol prin Naghi, care a avut și satisfacția ca la această acțiune să-l dribleze pe Ghiță.

Cu toate acestea oaspeții nu de-pun armele, joacă din ce în ce mai bine, uneori chiar mai bine decât adversarul și — dovedind nebanuite resurse tehnice și fizice — reușesc să reducă handicapul (Hrițcu) și să fie chiar aproape de egalare. Pe care nu au mai reușit-o fie din pricina pripelii lor, fie din pricina opoziției gazdelor, fie, așa cum am spus, a opoziției... barei.

Mircea TUDORAN

CRISUL, PE UN DRUM FĂRĂ PERSPECTIVĂ?

ORADEA. — Aici a fost o zi mōrită și — pentru echipa locală — impresionant de tristă. Pe stadionul isul, puținii spectatori care s-au cumetat să înfrunte vremea nemi-s de aspră, cu speranța că vor-ista la o mult așteptată victorie echipei lor, au plecat spre case cîteva minute înainte de sfîrșitul cului, cu nemulțumirea în suflere ntru această nouă înfringere pe ren propriu, care menține forma a orădeană, cu puține șanse de vadare, în zona condamnaților la trogradare.

Ce se întîmplă cu Crisul? Aceas era întrebarea care putea fi ci-tă pe fețele tuturor. Încercînd să apundem — luînd ca bază com-portarea gazdelor în partida de azi a F. C. Argeș — se poate afirma tră nici un echivoc, că în momen-

tul de față elevii lui Coidum depun eforturi mai mult decît lăudabile de a ieși din impas; că toți jucă-torii, aproape fără excepție, luptă cu o voință fermă pentru a depăși perioada de criză în care se află; dar că — așa cum se întîmplă în asemenea situații — drumul pe pantele declinului este într-alf de greu de evitat, încît uneori, cînd se intercalează și neșansa, nici îm-prejurările, inițial favorabile, nu mai ajută.

Așa cum a fost și înaintea meciu-lui cu F. C. Argeș, a cărui forma-ție lipsită de aportul a trei titulari de bază (Dobrin, Frățila și Ivan II) părea o pradă relativ ușoară în fața furtunii ofensive a gazdelor, care doreau cu orice preț victoria.

Și dacă n-a fost așa pînă la urmă, aceasta se datorește în bună măs-ură și merituasei evoluții a echipei piteștene, care a știut să se orga-nizeze cu o precizie matematică, să acționeze calm și lucid în tot tim-pul meciului, profitînd — ori de cite ori i s-a oferit posibilitatea — de slăbiciunile adversarului, pe care l-a îngenuchiat cu armele techni-cii, ale tacticii și, mai ales, ale rezistenței morale.

A fost suficient un singur gol — splendida acțiune de contraatac fi-nalizată de Jercan la finele primei reprize — pentru ca F. C. Argeș să urce spectaculos spre partea supe-rioară a clasamentului, iar cotele Crisului să scadă amenințător, în-tr-o albie plină de meandre.

Mihai IONESCU



BUCUREȘTI. — Sătmăreanu II (Dinamo) a venit în atac, dar opărea Petrolului e la post. Foto: S. BRAȘOVEANU

ACASĂ, JIUL NU SE DEZMINTE!



NAIDIN

PETROȘANI — Sincer vorbind nu ne-am fi dorit ca miercuri să fi fost în pielea celor două echipe. Să ne explicăm. Cu o zi înainte, aici a plouat torențial, apoi în-ghețul a transformat terenul de joc într-o adevărată pistă alunecoasă. Adăugați apoi ninsoarea care a urmat și care n-a conținut o clipă, și aveți imaginea perfectă a unor condiții extrem de vitrege pentru jocul de la Petroșani. De-vieri de balon, patinaj, curată echi-libristică, iată ce am văzut ieri, în afara unor momente bune de fotbal. A fost cu adevărat o zi grea pentru actorii celor două protagoniste. Pentru efortul depus, pen-tru ritmul alert de joc, cași pen-tru sportivitatea deplină, ei meri-tă felicitări.

Firește că după felul cum s-au desfășurat ostilitățile, partida nu putea să aibă alt deznodămînt. Localnicii s-au avîntat de la înce-put în atac, au supus la „cazne” pe cei doi fundași centrali craio-veni (dintre care Sameș s-a deta-șat evident) și pe mijlocașii Strim-beanu, Ivan și Donose. Oltenii s-au grupat bine în prima repriză în apărare, au construit și două contraatacuri periculoase, dar ofensi-va Jiului, după o suită de ratări, le-a spulberat speranțele în ultimele două minute ale primei reprize. În min. 44, Naidin prelungeste cu ca-pul la Mulțescu în careul de 16 m, o acțiune de atac și acesta reia spectaculos, tot cu capul, în gol o minge la care Oprea a fost sim-plu spectator. În faza următoare Naidin trimite la Făgaș, Oprea ezi-tă din nou și... gol.

La reluare, jocul, cu puține ex-cepții, a avut același sens, spre poarta oaspeților. Prin presiunea exercitată cu iscusință de Mulțes-cu, Făgaș, Naidin, Dodu și Cotor-man, Jiul realizează alte nume-roase ocazii de gol. Papuc sal-vează însă miraculos poarta de cîteva ori, dar la un nou corner (min. 80) executat de Făgaș, Nai-din câștigă duelul aerian cu fun-dașii adversi și înscrie fără drept de apel.

Minerii merită cu prisosință vic-toria. Ei s-au acomodat mai bine cu condițiile grele de joc și nu au abandonat o clipă ideea jocului of-ensiv, punctat de inteligente pă-trunderi în atac. I'nia de atac a craiovenilor, o deciluzie, și cu a-ceasta am spus totul despre nepu-țința echipei.

Stelian TRANDAFIRESCU

TOT DUMITRACHE, PÎNĂ LA URMĂ

Că orice judecată apriorică atita așteaptă, să fie anulată de partida care urmează, știm chiar înainte de a merge la meciul de pe Di-namo. Dar că, pînă la urmă, par-tida să ducă la reala concluzie că Petrolul poate fi mai repede su-părată decît formația gazdă de... punctul pierdut, ei bine, la asta chiar nu te-ai fi gîndit. Dar așa a fost! Dacă stăm și judecăm cît mai adînc lucrurile, îl găsim pe autorul acestui „egal de aur” pen-tru ploieșteni pe banca antrenori-lor. Da, este chiar Ilie Oană, cel care a gîndit foarte bine partida. Adică ce a făcut „vulpoiul” din Ploiești? Și-a construit două soli-de linii de fundași-mijlocași. Și dacă unii au ris cînd megafoanele stadionului au anunțat numele lui Minăstire, apoi pînă la urmă s-a văzut că a... popit pe mulți proas-pătul venit de la Flacăra roșie (această ineputabilă sursă de ta-lente). Deci cu Gruber—Bădin—Mierluț—Mocanu, ca ultimă redută și cu Juhász—Dincuță—Moraru—Minăstire a doua, tot așa de aprigă — dar mai mobilă — în fața veritabililor fundași, Petrolul a urmărit, în prima jumătate de oră, să scoată din ritm și din să-rite mult mai tehnicul (evident) dar și foarte fragilul atac bucu-reștean. Că, de multe ori, ploieș-tenii au recurs la faulturi, la dis-trugerea prin orice mijloc a acți-unilor adversarilor (sub blindele priviri ale arbitrilor...) și cu asta sîntem de acord. Dar tactica în sine s-a arătat excelent gîndită

Pentru că, enervați de imposibi-litatea colegilor din atac de a se debarasa de dubla linie defensivă adversă, fundașii lui Dinamo au ieșit, imprudent, în față; contra-atacurile Petrolului puteau să în-ceapă! Și ele au apărut. Patru ac-țiuni a declanșat unsprezecele ploieștean în jumătatea lui Dina-mo — în această repriză — și una a fost gol (Dincuță); este coeficientul nedrept, dar real, al reușitelor unor acțiuni în care, pe jumătate din spațiul de joc, evoluează 5—6 oameni. Și tu ai balonul! Așa a fost faza golului, așa au mai fost vreo două situații și în repriza secundă, în perioa-dele cînd Dinamo forța (orbeste însă) victoria, după ce Dumitrache (vizibil marcat de absență și de urmările operației de apendicită), tot el, reușise egalarea. Nicușor a încercat un șoc al formației, în-troducînd trei oameni noi, față de „formula Bacău” (Dumitriu, Dumitrache, Cava), dar efectele nu prea s-au observat. Internațio-nalii din șoseaua Ștefan cel Mare termină foarte greu meciul, iar cel-alți titulari — cu rare excepții — parcă au jucat de două ori mai multe și mai grele partide decît Radu Nunweiler, Lucescu sau Deleanu. Dincolo, la Petrolul, am simțit dorința unui rezultat bun, am observat o evident mai mare prospețime fizică și am văzut un Mihai Ionescu, mai tînr și mai inspirat en niciodată.

Eftimie IONESCU

L - C.F.R. CLUJ 1-0 (0-0)

MARCAT: Ologu (min.)

ADIONUL: „1 Mai”; timp as; teren bun; spectatori 1000.

RUL: Ștefănescu 8 — ca 6, Mareș 7, Bălosu 6, r 3 — Antonescu 8, I. antinescu 6 (min. 73 O-6) — Tănase 8, Tufan 6 66 i Turcu 6), Caraman ogu 8.

R.: Gadjea 6 — Szöke ragomir 7, Penzeș 7, Ro-5 — M. Bretan 8, Vișan in. 66 i, Cojocaru 6) — S. in 6, Munteanu 7, O. Io-7, Tegean 7 (min. 68: heorghe 6).

BITRU: I. Chilibar (Pi- nota 9.

LA TINERET-REZERVE: (2-0).

JIUL - „U” CRAIOVA 3-0 (2-0)

AU MARCAT: Mulțescu (min. 44), Făgaș (min. 45), Nai-din (min. 80)

STADIONUL Jiul; teren în-ghețat; timp friguros, ninsoare; spectatori aproximativ 3000.

JIUL: Suciu 7 (necolicitat) — Georgescu 8, Georgevici 7, Stocker 7, Tonca 8 — Cotor-man 8, Dodu 8 — Urmeș 6 (min. 21: Făgaș 8), Stoian 6, Mulțescu 9, Naidin 8.

UNIVERSITATEA: Oprea 4 (min. 46: Papuc 9) — Nicu-lescu 6, Tăcoi 7, Sameș 8, Ve-lea 6 — Strimbeanu 7, Ivan 7 — Martinovici 4, Donose 6, Oble-menco 4, Țarălungă 4 (min. 64: Niță 5).

ARBITRU: V. Pădureanu (București), nota 10.

LA TINERET-REZERVE: 0-0.

„U” CLUJ - STEAUA 1-0 (0-0)

A MARCAT: Solomon (min. 84)

STADIONUL Municipal; te-ren greu, înghețat; timp frigu-ros, a nins în repriza a doua; spectatori circa 8 000.

UNIVERSITATEA: Moldo-van 7 — Crețu 8, Pexa 8, So-lomon 9, Cîmpeanu 8 — Anca 7, Fanea 7 — Uifăleanu 8, Mun-teanu I 7, Adam 6, Lică 8.

STEAUA: Haidu 6 — Sătmă-reanu 8, Smarandache 8, Ne-grea 8, Cristache 7 — Naom 7, Vigu 7, Dumitriu III 7 — Pan-tea 7, Iordănescu 6, Năstase 4 (min. 57: I. Constantin 6).

ARBITRU: N. Răinea (Bir-lad), nota 9.

LA TINERET-REZERVE: 1-0 (0-0)

A.S.A. — S.C. BACAU 3-2 (2-1)

AU MARCAT: Mureșan (min. 22), Hajnal (min. 33), Na-ghi (min. 61), respectiv S. Avram (min. 10) și Hrițcu (min. 77)

STADION „23 August”; te-ren moale; a nins tot timpul meciului; spectatori circa 12 000.

A.S.A.: Nagel 7 — Szöllo-si 8, Toth 7, Ispir 7, Czako 6 — Naghi 9, Băloni 8, Hajnal 8 — Varadi 6 (min. 73 Lucaei 6), Mureșan 8, Fazecaș 8.

SPORT CLUB: Ghiță 6 — Mioc 7, Catargiu 7, Velicu 7, Comănescu 5 — Vătafu 7, Hrițcu 8 — Pană 6 (min. 55 Pruteanu 7), Dembrowschi 7, Ruguibei 6 (min. 75 Sinăuceanu 7), S. Avram 8.

ARBITRU: P. Sotir (Bucu-rești), nota 9.

LA TINERET-REZERVE: 2-1 (1-1)

CLASAMENTUL

Etapa, incompletă, de ieri a contribuit la o strin-gere a rîndurilor, mai ales în prima jumătate a clasamentului, în care opt echipe „stau” pe un interval de patru puncte. U.T.A. a fost egalată la punctaj de „șepcele roșii”, dar formația ară-deană n-a jucat:

1. U. T. Arad	12 7 4 1 25—9 18
2. „U” Cluj	14 8 2 4 24—14 18
3. SPORT CLUB Bacău	14 7 3 4 25—16 17
4. DINAMO București	14 6 4 4 21—16 16
5. F. C. ARGEȘ Pitești	14 8 0 6 23—20 16
6. A. S. ARMATA Tg. Mureș	13 5 6 2 15—12 16
7. STEAGUL ROȘU Brașov	13 5 4 4 14—10 14
8. STEAUA București	14 4 6 4 14—13 14
9. JIUL Petroșani	14 4 5 5 13—16 13
10. FARUL Constanța	14 5 3 6 14—18 13
11. RAPID București	12 5 2 5 17—15 12
12. „U” Craiova	14 4 4 6 16—20 12
13. PETROLUL Ploiești	13 5 2 6 8—19 12
14. POLITEHNICA Iași	13 3 5 5 14—18 11
15. CRISUL ORADEA	14 2 4 8 5—18 8
16. C.F.R. Cluj	14 1 4 9 11—25 6

FOTBAL

250 DE MECIURI ȘI... 3000 DE OPERAȚII...

Acceleratul de București sosește la Tg. Mureș la o oră altă de matinală, înțelegând pur și simplu nu știa cum să-și umple timpul, mai ales într-o zi de lucru, până după amiază când este programat meciul divizionarei locale, A.S.A. De astă-dată însă — era în ziua jocului cu F.C. Argeș — o idee, aș spune salvatoare, mi-a venit în ajutor. Și, cu pași grăbiți, m-am îndreptat spre clinica universitară. Acolo unde știam că am să întâlnesc un vechi prieten, cu ani în urmă un foarte apreciat cadru universitar și medic, doctorul TRAIAN GEORGESCU.

Ploiestean de origine, Traian Georgescu sub-a început cariera sportivă sub culorile unei echipe de tradiție în fotbalul nostru, Prahova. Un timp, în anul 1946, am fost chiar coechipieri. După care, în 1950, absolvind liceul și trecând cu brio proba valorilor fotbalistice în tabăra juniorilor republicani de la Bistrița, el a luat drumul Clujului, devenind student la Facultatea de medicină și jucător în lotul de bază a Universității. A urmat apoi, la puțină vreme, „botezul focului”

în prima divizie a țării. Un debut de-a dreptul senzațional, ca centru înaintaș, împotriva faimosului C.C.A. cu Voinescu în poartă, căruia Traian Georgescu i-a înscris singur, toate cele trei goluri ale victoriei clujene.

Acesta a fost începutul. An de an după aceea, cartea și mingea de fotbal, studiul și antrenamentele au făcut casă bună, contopindu-se, la un moment dat, cu forța unei pasiuni de neînving, în vîltoarea a 15 campionate încheiate și a peste 250 de partide oficiale susținute. Traian Georgescu a pătruns în fotbalul de performanță ca atacant, pe vremea cînd era student. A absolvit Facultatea de medicină în 1956 și în același an — bizară coincidență — s-a reîntors la mijlocas. A devenit preparator la clinica de chirurgie, apoi asistent universitar și — aproape în pas cu procesul de evoluție profesională — a parcurs cea din urmă etapă pe calea maturizării și a desăvîșirii personalității sale sportive, ajungînd căpitan de echipă de pe poziția ultimului apărător și a „ultimului mohican”, poziție pe care a onorat-o pînă în anul abandonului competițional, 1966.

Atunci, doctorul Traian Georgescu și-a luat rămas bun de la fotbal. Cu aceeași emoție, dacă nu mai mare, ca în ziua debutului. Dar cu marea satisfacție de a fi păstrat în suflet imaginea vieții și a minunatei atmosfere de echipă caracteristică „șepcilor roșii”. A acelei atmosfere tradiționale — mai estompată, din păcate, astăzi — pe care el o definește ca „un rezultat firesc al comunității de idei, de preocupări și interese ale jucătorilor, ca un efect nemijlocit al tinereții studentești, al prieteniei și dragostei față de culorile colectivelor”. Atmosferă care — spune în continuare dr. Georgescu — „ar trebui și ar putea să domine viața intimă a fiecărui club dacă n-ar fi la mijloc prețul exagerat, în concepția unora, al rezultatelor. Același preț care subminează nu o dată și spiritul de sportivitate, respectul față de adversar și public”.

Și doctorul Traian Georgescu — la vremea lui un adevărat campion al fair-play-ului — ne vorbește cu admirație și cu plăcere pe care o oferă amintirea faptelor, a oamenilor, de cel altă-turi de care, sau împotriva că-



Dr. Traian GEORGESCU

roara, a luptat pe terenul de sport cu convingerea fermă a apărării corecte a șanselor. Ne vorbește de tenacele Costin și Incomodul Ciosescu, de vigurosul Cromeli și rafinatul Petschovschi; de înimosul Grădeanu și vicleanul Ozon, de omniprezentul Remus Cimpeanu și tehnicianul Constantin...

Ne vorbește mai puțin, sau a-

proape de loc, după aceea, de marile sale realizări profesionale, de mai tîrziu, devenite azi atât de cunoscute celor din jurul său. De faptul că în 1969 și-a dat doctoratul în chirurgie la Cluj; că în acest an, 1971, a trecut cu succes examenul de medic primar și concursul de șef de lucrări la Institutul medico-farmaceutic din Tg. Mureș; de cele aproape 3000 de operații efectuate din 1965 și pînă astăzi, de bogata activitate științifică însumînd peste 100 de lucrări de specialitate; de preocupările, în cadrul unui colectiv de cercetare, a transplantului de pancreas...

În schimb, atunci cînd îl întrebăm cineva, doctorul Traian Georgescu răspunde, fără ezitare, la întrebarea poate puțin cam tocită, dar altă de actuală zilelor noastre: „Este, într-adevăr, posibilă o conviețuire fructuoasă, eficientă, între activitatea sportivă de performanță și aceea profesională”.

— Da. Categoric, da. Aceasta, bineînțeles, cu un efort mai mare decît cel obișnuit, cu multă voință, pasiune și un regim de viață echilibrat, ordonat și sobru.

Exemplul doctorului Traian Georgescu, ca și al multor alora ca el, reprezintă indiscutabil o confirmare și un prețios îndemn.

Mihai IONESCU

PE ORICARE POST DIN ECHIPĂ...

Cred că în mințile noastre, jucătorii — mari sau mici — rămîn adesea printr-un moment cu totul deosebit al vieții lor din dreptunghiul verde. Unii, trebuie să aștepte sfîrșitul acestei vieți spre a se întîlni cu acel moment, alții îl găsesc sau îl creează mult mai devreme. Din a doua categorie face parte DUMITRU ANTONESCU, actualmente mijlocașul Farului.

Sensul cuvîntului „ACTUAL-MENTE” rezidă în însăși existența celui „moment” pentru cariera lui Antonescu. Pentru că el poate juca — efectiv — în orice post al echipei, rămînînd unul dintre puținii reprezentanți ai prețiosului grup al „joly-jockerilor” fotbalului nostru. De aceea spunem, actualmente, Antonescu poartă tricoul cu nr. 10 la Farul, dar nu se știe dacă curînd nu-l vom revedea în linia de fundași. Pentru că... portar l-au văzut spectatorii Aradului, cronicile i-au dat notele și stelele maxime atunci, în meciul cu U.T.A., cînd nimeni nu putea să

jure că între buturi nu se află un vechi specialist al postului. În atac, cînd se cere, apare de asemenea, apare de altfel în meci, mereu...

Jucător la apogeul carierei, 25 de ani, omul de bază al Farului în acești ani, Antonescu îi reprezintă cu onoare pe sportivii produși de Constanța: Sever, Oltenică, Manole — ca să cităm trei dintre fotbalistii buni rămași credincioși culorilor cluburilor platurilor natale — se văd urmași astăzi de un Tufan, de un Pleșa, de un Antonescu...

Invitatul de astăzi al rubricii noastre începea fotbalul la Electrica. Talentat, spuneau antrenorii lui. Talentat dar și ambițios! Cum se întîmplă, mai ales în fotbal, ochii nici unui dintre tehnicienii de frunte ai Constanței nu s-au oprit de la bun început asupra lui Antonescu. Așa că el rămîne, mai departe, în planul doi al fotbalului de performanță. După Electrica, A.S.A. București — perioadă pe care Antonescu o „socotește foar-

te utilă în desăvîșirea maturizării sale — apoi iarăși Electrica. Revenire la prima și marea dragoste. Abia acum, cînd Antonescu era un jucător deplin format, antenele Farului îl prind în raza lor de observație. Și „Brebeneș” — cum îi spun colegii — primește un tricou de fotbalist de prima divizie.

A rezistat cu succes șocurilor, atât de distrugătoare pentru alții, cu primul campionat. Seriozitatea și modestia i-au fost aliații cei mai de preț. Și Gil Mădărescu, bine înțeles, cel care l-a promovat în unsprezecelele de elită al Farului. De atunci, însurătoarea lui Antonescu cu Divizia A dăinuiește în bune condițiuni pentru „ambele părți”. Colegii îl stimează pentru franchețea și firea lui deschisă, pentru dăruirea cu care angajează fiecare meci; el nu trișează, nu se menajează, nu se ascunde, JOACA, joacă din primul și pînă în ultimul minut. Unde i se cere, unde este nevoie...

Îmi aduc aminte că, la cîteva



ANTONESCU

zile după ce făcuse partida aceea jaimoasă, ca portar, la Arad, îi spuneam: „De ce nu rămii cu tricoul nr. 1? Toată lumea spune că ai fi printre primii portari ai diviziei”. M-a privit un moment și, apoi, cu timiditate, reținut, îmi răspundea:

„Astea sînt vorbe. Li s-a parut băieților. Așa a fost situația. Eu mai apăsasem la antrenamente, atîta tot. Și-apoi joc unde mi se spune, eu nu am nici pretenție, nici preferințe”. Nici pretenții și nici preferințe. Poate că află aceste lucruri și alți jucători mai tineri care condiționează intrarea în teren de tricoul cu numărul cutare sau numărul cutare, de postul x sau postul y

Antonescu a cam lipsit, și de cîte ori era amintit!, din formația Farului. Vă spuneam, a reîntors ca mijlocaș după ce luni la rînd nu părăsise linia fundașilor. Credeți că am observat vreo stîngăcie, vreo reținere în jocul lui? Nimic. Îl priveam în noaptea cu Rapid. Antonescu era tot mijlocașul lucid și omniprezent al meciurilor de început la Farul sau din reprezentativa de tineret. Da, unul dintre puținii titulari veritabili ai complotului universal, unul dintre fotbalistii pe care orice antrenor ar fi fericit să-l aibă în formație fiindcă îi rezolvă orice formulă de echipă — joly-jockerul!...

Eftimie IONESCU

„IDOLUL MEU S-A NUMIT VOINESCU”

Este înalt și subțire. Părul de culoarea mierii. Un zîmbet aproape sfios i s-a întipărit pe față, și-l poartă întotdeauna. La bine și la rău. În careul său de 16 m, în fața porții pe care o păzește, are eleganță și stil, este mlădios și felin, ca o trestie în bătaia vîntului sau ca un leopard tînr care se joacă cu o minge. Este colegial, deferent, amabil. Are cultul sentimentelor trănice și pe unde trece leagă prietășug pornit din inima lui bună și caracterul său frumos. Pe VASILE SUCIU îl iubesc oamenii, coechipieri, adversari, marele public, pentru că e totuși pot citi ca într-o carte deschisă, omnia, în ochii lui blînzi și în gestul său neprețios. I-a fost bîrăzît, o dată, să fie un mare goal-keeper. A descins în lumea fotbalului pe aripa de aur a marilor șanse sportive, cînd într-o finală de Cupă a României a apărut buturile unei echipe de categorie inferioară (Arieșul Turda) contra Rapidului București. Atunci, cu un deceniu în urmă, pe stadionul Republicii, un portar necunoscut, de 19 ani, a forțat poarta gloriei în numai o oră și jumătate, trecîndu-l pragul cu fruntea sus, călăuzit de mirarea și admirația unanimă, de

mulțumirile coechipierilor și de recunoștința unui oraș întreg, care își aștepta echipa la gară. Atunci Arieșul s-a întors acasă cu Cupa României în brațe, dar fără eroul meciului, oprit pe loc de conducerea federației pentru o selecție în lotul național B. Certificatul său de calitate purta semnăturile prestigioase ale lui Ozon, Nae Georgescu și Balint, care îi bombardaseră intens spațiul porții fără nici un sorț de izbîndă.

Așa a început ascensiunea acestui portar, într-o zi de vară a anului 1961, într-un meci considerat pierdut dinainte, într-o echipă careia spectatorii îl rezervaseră îngăduință și adversarii — cel mult — compătimire.

În deceniul care s-a scurs, biografia sportivă a lui Suciu a avut sușuri amețitoare și prăbușiri abisale, a înaintat ca o corabie pe mări mai mult neprietenoase, dar a ajuns întotdeauna la liman, pentru că la timona ei a stat un sportiv pasionat și talentat, un om brav și dirz. Soarta parcă nu l-a iertat niciodată că a cucerit lumea fotbalului atît de lesne și atît de spectaculos. I-a presărat în cale hățîșuri, dar el a revenit măiestru, iarăși,

destins, calm și merituos între barele porții. De început a fost sublimul selecționat în lotul U.E.F.A. în anul 1962, desemnat cel mai bun portar al competiției. Transferat imediat la „Steaua”, unde steaua lui Voinescu nu apăsese încă. 16 selecționări în echipa națională de juniori, 14 în cea de tineret, de două ori în vîrfurile piramidei, cu nr. 1 pe spate în echipa națională a României. În 1964, disputa la Sofia „meciul vieții sale” (aprecierea îi aparține) împotriva Bulgariei. O partidă care trebuia să decidă încă o finală în turneul olimpic de la Tokio. Suciu a apărut excepțional, punînd stavilă de nădejde vitezărilor echipei gazdă. N-a bănuț niciodată că momentul acela se poate transforma, dintr-o nouă rampă de lansare, într-o înfundătură tragică. Pentru că numai peste două săptămîni, într-un meci de campionat la Craiova, cu un metru în fața careului pe care îl străluse atît de bine, atacantul advers Lovin i-a căzut peste picior, provocîndu-i, neintenționat, o fractură dublă. O ascensiune vertiginosă se curmase, acolo, pe lărbă grasă a terenului, bătută cu pumni nepotincioși și udată de



SUCIU

lacrimi de durere de un portar care se visa în avionul de Tokio. S-a crezut un timp că revenirea în arenă nu mai este posibilă, dar Suciu a învins ghinionul acela imens, întorcîndu-se la datorie. Peste numai un an, cînd forma sportivă se înfîlirase promițător, și-a rupt mina la un plonjon temerar. Era prea mult. Era un tribut greu și neînțeles pe care l-a plătit iarăși, ca să

revină din nou în poarta echipei „Steaua”.

Acum Suciu joacă la Jiul Petroșani. Acum, Suciu nu mai are exuberanța anilor săi de aur. A strîns înțelepciune și experiență, știe că jocul de fotbal este o joacă frumoasă care poate ascunde elixir, dar și drame. Se înțelege că apără bine, că este conștient că apără bine, că este conștient că apără bine, dar este un portar care privește mai mult înapoi. Prezentul și viitorul și le pregătește cu rezerva și cumpătarea omului matur. Este student la I.E.F.S. și nu exclude posibilitatea să joace într-o bună zi și la echipa Sportul studentesc, în București, unde are casă și familie.

— Suciu, l-am întrebat, ai avut vreun idol în lumea asta vastă a fotbalului, pe care ai traversat-o și tu?

Suciu nu cade pe gânduri, a-vea răspunsul pregătît pe buze. — Pe Voinescu. L-am admirat mult și-i datorez enorm. La „Steaua” se ocupa de mine cu dragoste și încredere. Făceam antrenamente seara la ora opt, pe întineric, cu mingea albă, pentru a-mi ascuți reflexele. Alte timpuri, atunci eram o speranță...

Tace, rîmînd o clipă cu sine însuși. La 30 de ani, un portar de fotbal privește întotdeauna mai mult înapoi.

Ion CUPEN

GRIJILE SELECȚIONERILOR ȘI ANTRENORILOR DE „NAȚIONALE“

Apele nu prea s-au limpezit în tabăra celor care au mandatul să se ocupe de selecționarea și pregătirea selecționatei naționale. Dimpotrivă. Apropierea sfârșitului anului aduce agitație în rândul multora dintre ei, așa cum de altfel era și de presupus, având în vedere bilanțul anual al unora dintre echipele naționale.

„DOC“ A ACCEPTAT

Este drept că nu pretutindeni în Europa stau la fel lucrurile. Iată-l pe acest teribil Tommy Docherty, care a făcut să curgă multă cerneală în presa britanică și care a acceptat să preia doar provizoriu cîrmă echipei Scoției din mâinile lui Brown, pentru numai două partide: cu Portugalia și Belgia din preliminariile campionatului European.



Unul din cei mai tineri antrenori naționali: TERRY NEILL, jucător-antrenor al reprezentativei Irlandei de Nord, înlocuitorul lui BILLY BINGHAM, angajat de federația grecă. Neill nu și-a început încă din plin activitatea, așa că este liniștit...

Docherty a câștigat ambele meciuri, salvînd prestigiul mult șifonat al fotbalului scoțian. Dar citi nervi nu și-a făcut „Doc“! Ba, la un moment dat, în cursul meciului cu Belgia, a fîșnit de pe banca sa și a trimis cu capul în tribune mingea care leșea afară din teren, asta pentru a mai trage din timp...

Dar, Docherty a reușit să facă o echipă nouă, bazată pe tineri („Am avut întotdeauna încredere în tineri“), care-i dau speranțe pentru campionatul mondial 1974. „Telul meu este acest campionat“ — a declarat Docherty. Și această declarație scurtă spune că el a acceptat contractul pe patru ani cu federația scoțiană.

CU INIMA STRINSĂ

O adevărată dramă a trăit selecționerul belgian R. Goethals la Lisabona, în meciul Portugalia-Belgia, care avea să decidă soarta echipei sale și chiar a sa proprie. Pentru că înainte de C.M. din Mexic și apoi după turneul final, rîndurile celor care l-au criticat și a dușmanilor săi s-au îngroșat. Goethals a avut „armele“ sale pentru a-l combate: entuziasm debordant, pasiune pentru fotbal, dragoste pentru selecție, luciditate și muncă îndirijată. Dar, totuși, ratarea calificării însemna un „atu“ în mina celor ce-l dușmăneau sau îl criticau. De aceea, a urmărit meciul de la Lisabona cu inima cit un purice, pentru că la încheierea jocului cu un rezultat salvator de egalitate (Belgia s-a calificat cu el), Goethals să fie sigur că a învins nu numai pe portughezi, ci și pe... belgieni. În orice caz, prin această calificare a reușit să dărîne toate barierele pe care le ridicaseră în fața lui cluburile și adversarii săi. Acum este sigur că va putea dispune de condiții mai bune de lucru.

CEI CARE SE CLATINĂ

În schimb, au început să devină nesiguri de pozițiile lor

responsabili reprezentativei portugheze, selecționerul Gomes da Silva și antrenorul Jose Pedroto. Eșecul din preliminariile campionatului european a provocat critici, unele violente, la adresa lor, în mod special pentru sentimentalismul lor în alcătuirea echipei naționale pentru meciul cu Belgia: au selecționat mulți jucători din cei care au participat cu succes la turneul final C.M. din Anglia. Nici jucătorii nu sînt scutiți de critici. Eusebio și Torres sînt primii. Dar în principal minia celor decepționați se îndreaptă spre cei doi responsabili. Și nu se știe dacă pînă la urmă, federația nu va proceda la o... remaniere a colectivului de tehnicieni. Asta este soarta lor.

ANTRENOR PLEBISCITAT

Este cazul lui Louis Maurer, antrenorul echipei Elveției. După cele două întîlniri cu Anglia, din preliminariile campionatului European (2-3 și 1-1) presa de specialitate și în primul rînd cea romandă, considerînd că antrenorul a fost nevoit să lucreze în condiții dificile, s-a adresat cititorilor cerîndu-le să-și spună părerea dacă L. Maurer trebuie sau nu să-și continue activitatea cu echipa națională. Zeci de mîi de cititori au răspuns afirmativ.

În schimb, comitetul federației a publicat un comunicat în care relevă că există divergențe între antrenor și federație, dar în probleme minore și că vîlva făcută prin presă în această privință este inoportună. În schimb, președintele federației a făcut cîteva declarații din care rezultă că divergențele vizează chestiuni nu tocmai minore și că există chiar unele conflințe între antrenor și Karl Rappan, șeful comisiei tehnice a federației, de care depinde L. Maurer. Ceea ce a făcut pe mulți să presupună că totuși antrenorul federal s-ar putea să-și părăsească postul tocmai în momentul în care opinia publică dorește ca el să continue să se ocupe de echipa națională pînă în 1974!

„Dar, capitolul acesta — drama antrenorilor federali — nu poate fi încă considerat încheiat. Să mai așteptăm evenimente.

FOTBALUL DE ASTĂZI VĂZUT DE UN MARE JUCĂTOR DE IERI

Nandor Hidegkuti a fost unul dintre cei mai mari jucători pe care l-a dat fotbalul maghiar. La 49 ani, Hidegkuti deși antrenor, continuă să mai joace dar, bineînțeles, în meciuri rezervate „jucătorilor glorioși“. O asemenea ocazie a avut-o nu de mult, cînd selecționata maghiară a înțîlnit pe cea similară a Franței. Cu ocazia prezenței sale la Paris a fost rugat să comenteze fotbalul de ieri și cel de azi, fotbalistul de azi și cel

din generația lui. Iată cîteva spicuri din această interesantă analiză:

— Ca jucător am fost, ca antrenor sînt eu adept al jocului eminamente ofensiv și un adversar declarat al tacticii superdefensive. Cum se face că, pe vremea cînd am funcționat ca antrenor în Italia, la Fiorentina și Mantova, jucătorii evoluau după o concepție strict defensivă. Nu vă contraziceți?

— Intr-adevăr, dar acolo am trăit o tristă experiență. La început am vrut să-l fac pe elevul meu să joace după concepțiile mele, repet pur ofensiv, dar dacă echipa joacă bine și pierde eram cu toții discreditați și criticați de toată lumea; în schimb, oricît de rău am jucat, dacă câștigam, toată lumea spunea că am jucat bine deși știam că nu era adevărat. Așadar, rezultatul era cel care prima, calitatea jocului trecînd pe

ultimul plan. Fîind nevoit să lucrez împotriva concepțiilor mele despre fotbal, am fost nevoit să renunț și să mă întorc în țară.

— La echipa pe care o antrenez în prezent Spartacus (n.n. divizia secundă) am reușit să vă impuneti concepțiile dv.?

— Deoarece am schimbat echipa aproape total nu pot afirma decît că am reu-

șit ceea ce doream. Poate și datorită lipsei de valoare a efectivului de care dispun.

— În ce sens evoluează fotbalul? Nu credeți că anul 1954 a constituit apogeul după care a urmat declinul care poate mai continua și azi?

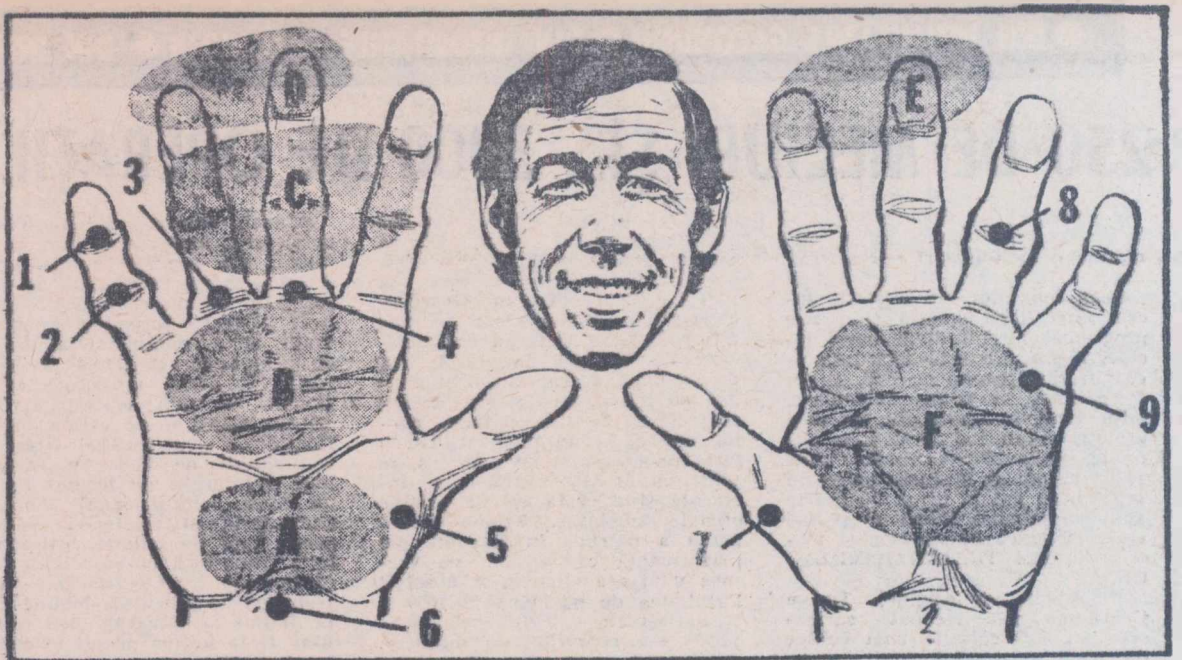
— Intr-adevăr așa este. Echipa ca Brazilia, Uruguay, Iugoslavia, R. F. a Germaniei jucău un fotbal de arid. Următoarele trei campionate mondiale au fost din ce în ce mai puțin valoroase din cauza apartințelor betonului care a însemnat un regres. Cînd după succesul Braziliei din Mexic se va reveni progresiv la un fotbal din ce în ce mai ofensiv, aceasta fiind, oricum, o necesitate.

— Nimic nu dovedește pînă acum că s-au tras învățăminte în acest sens. Dimpotrivă, sistemele de joc defensive ocupă un loc tot mai important și în fotbalul brazilian, unde se marchează tot mai puține goluri.

— Intr-adevăr așa se petrec lucrurile deși este greu de înțeles. Totuși în unele țări, ca de exemplu în R. F. a Germaniei, a început să se joace din ce în ce mai ofensiv.

— Credeți că fotbalul este un sport de viitor?

— În mod cert, da. Fotbalul se joacă peste tot. El are o artă de dezvoltare din ce în ce mai mare și mai densă.



MÎINILE LUI GORDON BANKS

Ziaristul Hunter Davies de la „Sunday Times“, însoțit de desenatorul Paul Trevillon au avut ideea de a-l vizita pe GORDON BANKS pentru a face împreună o „topografie“ a mîinilor celui mai bun portar al lumii.

Și Hunter Davies începe astfel: „Își ținea, în vestiarele echipei sale, Stoke City, mîinile pe masă. S-a scuzat spunînd că nu sînt prea frumoase. Cu toate acestea, ele sînt netede, albe, bine îngrijite. Nu sînt mai mari decît în mod obișnuit; s-ar putea spune — mîinile unui funcționar. Dar privindu-le mai de aproape se vede că fiecare deget este deformat. Trei dintre ele, chiar grav. La mîna stîngă, îl lipsește articulația unui deget!“

Suferă deseori de artrită. Suferințe, pilotești, a avut încă de pe vremea cînd juca la Leicester: fractura încheieturii mîinii (notată cu nr. 6 în cîșteul nostru), ultima fiind luxația degetului mare (nr. 5), vara trecută în Africa, cu prilejul unui joc cu un adversar, căruia l-a plonșat la picioare. Degetul mic de la mîna dreaptă l-a fost fracturat la încălzire, înaintea unui joc contra lui Newcastle, acum trei ani (nr. 1). Cu toate acestea, Banks a jucat întreg meciul. Același deget l-a fost din nou fracturat (nr. 2) într-un meci de ligă, obligîndu-l la șase săptămîni de pauză. Inelarul de la dreapta (nr. 3) l-a fost luxat. O altă luxație (nr. 4) a survenit pentru că nu a judecat bine traiectoria unui balon înalt, care l-a dat mîna peste cap. L-a fost luxat și degetul mare de la mîna stîngă (nr. 7). Firește, tot după o „întîlnire“ cu un atacant advers. Tot la

mîna stîngă l-a fost fracturat (nr. 8) inelarul. Dar ceea ce este mai misterios, este lipsa unei articulații (nr. 9 în desenul alăturat) la degetul mic de la mîna stîngă: n-a remarcat această lipsă decît acum trei ani! Care să fie cauza? „Probabil urmarea unei coliziuni sau a unei lovituri. În orice caz nu-mi amintesc momentul „dispariției“ acestei articulații. Cu toate acestea rămîi „amcrite“ de-a lungul anilor pe gazon, pot să joc perfect mai departe.“

Dacă Banks nu-și amintește de motivul lipsei articulației, și de alte lovituri pe care le-a mai primit de-a lungul anilor, în schimb știe perfect cele mai spectaculoase devieri ale balonului de la drumul său spre gol în fruntea acestora vine aceea reușită din Mexic: un „cap“ al lui Pele, care se ducea spre fundul plasei; Pele a văzut golul dar în ultima clipă, cu mîna sa dreaptă, Banks a oprit mingea care a trecut pe deasupra barei (partea bagurată notată cu A de la mîna dreaptă arată locul cu care a lovit, atunci, mingea). A doua mare reușită a lui s-a petrecut într-un meci cu Manchester United, la un șut al lui George Best. Faptul că a fîșit înaintea lui (Best scăpase singur) l-a permis lui Banks să devieze șutul acestuia (B). Își amintește și de lovitura de pedepșă executată de Lee, într-un meci din campionatul Angliei, pe care a deturnat-o tot cu

mîna dreaptă (C). În sfîrșit, ca virtut degetelor (D) a deviat un șut cu capul al lui Wynn Davies.

Trebuie remarcat că cele mai multe lovituri ca și cele mai multe reușite din cariera sa, le-a avut cu mîna dreaptă. Banks scrie cu dreapta, dar știe să folosească și mîna stîngă: taste pîinea cu stînga, ține furculița în mîna stîngă. Dintre reușitele sale cu mîna stîngă, să notăm „capul“ lui Martin Peters, într-un meci disputat anul trecut cu Tottenham Hotspur, deviat cu vîrfurile degetelor (E). În sfîrșit, stoparea unei ghiulele expedată de Bobby Charlton, pe terenul lui Stoke, în 1969 (F).

De altfel, el nu ținea să fie neapărat portar: „Știi că atunci cînd ești copil, joci toate posturile; fiecare pe rînd trece și în poartă. Eu mă descurcam destul de bine în acest dreptunghi, îmi plăcea, am continuat“. El înțelege foarte bine pe lui său, Robert care, la 12 ani, după ce a debutat ca portar, a devenit extrem de stînga. „Un ataceant este mai aplaudat. O reușită a unui portar nu va fi niciodată tot atît de aplaudată ca un gol frumos“.

A 5 ultimul meterez al unei apărări, cel ale cărui greșeli nu mai pot fi salvate de nimeni, pune — indiscutabil — probleme psihologice. Banks, care are 32 de ani, le resimte mereu mai ales după acești ultimi ani în care a fost în fruntea goal-keeper-ilor lumii: „La antrenamente, în jocuri de 5 la 5, nu joc niciodată portar. Sînt suprasaturat de acest post“.

Carnet extern

Problemele instruirii copiilor și juniorilor devin tot mai complexe și mai acute. În toate țările, interesate de asigurarea unui larg și cit mai de timpuriu și eficient instruit rezervor de talente, organizarea activității echipelor de copii și juniori este tratată (pe bună dreptate) la același plan cu aceea a echipelor de performanță. Înțelegem deci și aplaudăm cu atît mai mult și preocuparea federației noastre, laasată de o bună bucată de vreme într-o largă campanie de susținere a vieții echipelor mici, la propriu și la figurat.

Ni se pare însă, tocmai de aceea, util să remarcăm o suită de acțiuni ale unor federații din alte țări, în această direcție. Una dintre ele apare ca foarte importantă, mai cu sea-

TREPTELE PROFESORATULUI

mă că ea se semnalează cam în același timp din mai multe țări. Este vorba de asigurarea celor mai potrivii profesori pentru micuții sau foarte tinerii jucători. Federațiile din Anglia, Iugoslavia și Italia — spre exemplu — au decise ca „gradările“ de antrenori să nu fie acordate decît în funcție de stagiul efectuat de antrenori la echipele de copii și pitici. În Iugoslavia, ea și în Italia, de altfel, comisiile tehnice ale respective foruri de specialitate opinează pentru obligativitatea absolvenților cursurilor de antrenori de a lucra pentru cel puțin doi ani, la echipele de pitici și juniori. Ce se realizează prin aceasta? Președintele comisiei tehnice a federației italiene, Franco Carraro, o exprimă foarte

bine: „Vom avea la aceste echipe cei mai buni executanți, în general jucători care abia au abandonat activitatea de competiție. Iar pe de altă parte, asigurăm din plecare noilor antrenori posibilitatea de a lucra într-adevăr cu un material care cere multă muncă, atenție, mult spirit de sacrificiu“. Cîtele federații au anunțat că nu vor admite excepții de la regulă, indiferent despre cine va fi vorba.

Găsim că această utilă fixare a treptelor profesoratului în fotbal merită să fie studiată și de forurile noastre. Mai cu seamă că în atîtea cazuri ne-am lovit de trista situație că, la echipele de pitici și juniori, s-au găsit oameni fără calificare sau fără entuziasm și tragere de inimă. Alocînd acestui prețios sector al activității fotbalistice tocmai eșalonul celor mai tineri dintre profesori, aflăm chiar la debutul activității lor pedagogice, se realizează un efectiv serviciu ambelor părți.

— cf. i. —



IMBATABILUL BORDON!

Pus, prin forța împrejurărilor, în locul titularului, VIERI, venit după un derbi în care a determinat victoria lui Milan, tânărul portar al lui INTERNAZIONALE s-a înfăptuit pe sine în meciul-relu din „CUPA CAMPIONILOR”, al echipei sale cu BORUSSIA MÖNCHENGLADBACH. Fotografia ne prezintă una dintre excelențele sale intervenții în fața celebrului NETZER.



UN VIITOR ADVERSAR?

Jucătorul cu excelență detentă, purtând tricoul numărul 7, pe care-l vedeți trimițând balonul cu capul peste apărarea adversă este internaționalul englez MIKE SUMNERBEE. Cu această spectaculoasă lovitură, el înscrie golul ANGLIEI în partida din preliminariile C. E. cu Elveția (1-1, pe Wembley). N-ar fi exclus ca pe SUMNERBEE să-l vedem în primăvară, la BUCUREȘTI, cu naționala engleză. Depinde de... sorții de la 12 ianuarie.



A VENIT IARNA

„Mai cu seamă pentru fotbalistii elvețieni care joacă de trei etape pe un gros covor de nea. Dovezi? Si imaginea noastră, prezentându-vă o fază din partida ST. GALL-BALE.

● Noul antrenor al echipei Rapid Viena este fostul jucător, internațional de renume, Robert Kärner.

● Federația de fotbal engleză a cerut tuturor cluburilor proprietare de stadioane să afişeze în vestiare extrase din regulamentul de joc, îndatoririle jucătorilor, modul cum și când se

sanctionează anumite abateri de la disciplină, de la regulamentul etc. Această expunere s-a făcut la recomandarea F.I.F.A., care intenționează să o aplice și în alte țări.

● Zilele trecute a avut loc la Roma o sesiune de consiliu de studii de pe lângă U.E.F.A. sub conducerea

rea lui Artemio Franchi. După ample dezbateri s-a ajuns la concluzia că U.E.F.A. este învernal proporțional reprezentată în cadrul forului suprem — F.I.F.A. — și a subcomisiilor sale deși contribuția sa financiară este de două treimi față de total. În luna iunie a anului viitor va avea loc la Viena congresul

● Într-un interviu radio-televizat, Derek Dougan, golgheter al echipei Wolverhampton Wanderers și președinte al asociației fotbalistilor profesioniști din Marea Britanie a făcut o afirmație care a uimit multă lume. După părerea sa, la ora actuală majoritatea arbitrilor nu au pregătirea fizică corespunzătoare pentru a putea conduce în mod cel puțin satisfăcător.

● După Heinz Schlicher, achiziționat de Ajax Amsterdam, un alt jucător austriac va activa în viitor în țara lălelelor. Este vorba de internaționalul Sepp Stering transferat la Feyenoord Rotterdam.



Ați putea crede că jucătorul cu perfectă siluetă din stînga imaginii noastre este RAYMOND KOPA, faimosul fost internațional francez, care apare încă din cînd în cînd și cu mult succes în meciuri amicale ale clubului marelui iubiri, REIMS?

PALMARES EUSEBIO

Într-un cuprinzător reportaj, datorat lui J. Ph. Reihacker, revista „FRANCE FOOTBALL” îl prezintă pe Eusebio. Printre altele, este inserat și un palmares personal al celebrului aincant de la Benfica. Il reproducem și noi: de opt ori campion al Portugaliei; de șapte ori învingător în finala „Cupei Portugaliei” (ambele performanțe reușite sub tricoul lui Benfica, se înțelege); de trei ori declarat cel mai bun fotbalist al anului în Portugalia (1964; 1966 și 1968); de șase ori golgheter al campionatului portughez; câștigător al „Cupei campionilor europeni” (1962); de două ori finalist, tot cu Benfica, în aceeași competiție; cel mai bun jucător al Europei în 1965; golgheterul Europei în anul 1965 (42 goluri înscrise); golgheterul C.M. 1966 (9 goluri); 51 jocuri în echipa națională a Portugaliei; 2 selecții în reprezentativă F.I.F.A. E ceva, nu?

CALVARUL LUI BRITO

A făcut inconștient lumea vestea că Brito, fostul fundas central al echipei Braziliei la C.M. din Mexic, a fost suspendat pe un an. Recent, o știre din Rio... efectuează o mică modificare a sentinței. Ea este de 13 luni pentru că, în plus, jucătorul lui Botafogo a mai primit trei etape de răzăm-nere pe tusa pentru injurii proferate la adresa arbitrilor, tot cu prilejul scenei în care l-a lovit pe conducătorul jocului. Sedința comisiei de disciplină a federației braziliene a durat șase ore. Decizia a fost dată cu 4 voturi pentru și unul contra.

Acum, întreaga Brazilie discută cazul internaționalului de la Botafogo. Mai cu seamă că la anul are loc „Mica cupă mondială” și se și amintesc dezavantajele absentei lui. Singurul care poate interveni într-un fel, conform regulamentelor sportive în vigoare, este președintele republicii, Garastazu Medici. Acesta a lăsat să se înțeleagă, într-un recent interviu, că sancțiunea este exagerată. Secvențele televizate ale scenei cu pricina, reluate de sute de ori, nu de zece de ori pe micul ecran, demonstrează că pumnul lui Brito nu l-a ajuns pe arbitru, fapt confirmat și de adversarii, jucătorii lui Vasco. Arbitrul, mai mult eschivează, spun martorii apropiați ai scenei, o lovitură. Se crede că — pînă la urmă — pedeapsa va fi redusă la jumătate, adică la șase luni, astfel ca Brito să poată fi prezent în sezonul de vară în reprezentativa Braziliei...

DIN LUMEA ANTRENORILOR

● Cu două săptămîni în urmă, antrenorul lui Atletico Madrid, Marcel Domingo, a fost înlocuit cu austriacul Max Merkel. Venit la o partidă a fostei sale echipe, cu Cordoba, Domingo a fost recunoscut în tribună de suporterii lui Atletico: în câteva momente, întregul stadion îl aplauda cu căldură. Probabil că pe banca rezervelor înlocuitorul său nu se simțea prea bine...

● Cu acest sezon, federația engleză a luat hotărîrea de a acorda un premiu lunar, antrenorului cu cele mai valoroase rezultate; pentru octombrie, premiul a revenit lui Ron Greenwood (West Ham) care a realizat cu echipa lui o serie de 16 rezultate fără înfrîngere.

AL 57-LEA ȘI ULTIMUL...

La terminarea meciului din „Cupa U.E.F.A.” de la Eindhoven, dintre P.S.V. și Lierse, publicul n-a aplaudat echipele. În picioare, cei peste 25.000 de spectatori ai elegantului stadion „Philips”, au acordat ovatiile și laudele lor, arbitrilor meciului, cunoscutul purtător al escusonului F.I.F.A., Zsolt (Ungaria). El condusese ultimul meci internațional al carierei sale. Era jocul nr. 57 arbitrat de Zsolt, socotit pentru cei mai buni arbitri din lume, apreciat pe multe stadioane și nu numai pe cele ale continentului nostru. După toate probabilitățile, valorosul fost arbitru, care a atins limita de vîrstă stabilită de F.I.F.A., va deveni instructor pentru problemele de arbitraj, rol în care mai este utilizat acum Diego De Leo (Mexic).

U.E.F.A. cu care ocazie vor fi adoptate o serie de măsuri pînă la o mai puternică reprezentare în cadrul F.I.F.A. a celor 33 federații membre ale forului european.

● Fostul internațional italian de origine argentiniană, Miguel Montuori, s-a stabilit definitiv la Santiago de

Chile fiind numit director tehnic al cunoscutului club Universidad Católica. Tot mai insistente și mai competente voci afirmă că, în curînd, el va prelua conducerea tehnică a echipei reprezentative chilene care va începe peste puțin timp pregătirile pentru preliminariile campionatului mondial.

NOUĂ GOLURI INTR-UN MECI!



TED MC. DOUGALL este una din marile revelații ale fotbalului englez în acest sezon. El joacă atacant la clubul BOURGNEMOUTH, lider al campionatului ligii a treia și, mulțumind de curînd în cadrul „Cupei ANGLIEI” pe F. C. MARGATE, a înscris nu mai puțin de NOUĂ din cele unsprezece goluri ale echipei sale. De altfel MC. DOUGALL este recunoscut pentru eficacitatea sa, înscrind în primele 20 etape de campionat nu mai puțin de 28 goluri! De asemenea, în cele 122 de meciuri oficiale jucate pînă acum în cadrul clubului BOURGNEMOUTH el a înscris exact 100 goluri!

Marea eficacitate de care dă dovadă Mc. Dougall a atras atenția marilor cluburi însulare care i-au și făcut oferte dintre cele mai tentante.

UMOR • UMOR •



PORTARUL: „Ce ți-e și cu pletosii ăștia !...”

(Din „Kicker”)

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
str. V. Cîntă nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane: 11.10.05 (centrală),
12.95.96

Prezentarea artistică: Liviu BOBOCEA

Prezentarea grafică: Alexandru MUSCA

SUCCESUL ECHIIPEI ROMÂNIEI N-A SURPRINS PE NIMENI

Efectuând un sondaj larg, printre personalități ale fotbalului continental, asupra sentințelor din cele opt grupe ale „Campionatului Europei”, am constatat că marea majoritate a celor intervievați socotesc că această primă parte a întrecerii nu s-a soldat cu surprize. În general, doar victoria Belgiei, în grupa a V-a, este considerată ca un rezultat neașteptat, cei mai mulți dintre interlocutorii mei considerând că echipa Portugaliei avea prima șansă, înainte de startul optimilor.

Firește că n-am uitat să solicit opinii asupra victoriei echipei României, în grupa primă. Iată câteva dintre răspunsurile primite.

„Echipa României deține o tehnicitate cum nu au multe selecționate în Europa în momentul de față. În meciul de la București, cu Cehoslovacia, pe care l-am urmărit, ea a realizat o suită de faze care m-au încântat. Reușita ei este perfect reală și meritată. (GUSTAV WIEDERKEHR — președintele U.E.F.A.).

„În prima grupă, cind am văzut că selecționata română are nevoie de patru puncte din meciurile pe teren propriu am fost convins că ea se va califica. Mă bucur mai ales pentru prietenul meu Radu Nunweiler, pe care îl felicit și pe această cale”.

(KUHN — internațional elvețian).

„Este și o victorie personală, dacă vreți, victoria României. De cind spun eu, încă de cind jucam în seriile campionatului lumii cu această echipă, că ea va ajunge departe! Și a ajuns. Multe felicitări și mult succes lui An-

română, care a câștigat considerabil în regularitate. L-am văzut pe Dobrin, marea mea preferință, în câteva secvențe, la televiziune și mi-a plăcut și acum. Da, acesta este un jucător care știe toate tainele fotbalului...” (Helmuth SCHÖN — selecționerul reprezentativei R. F. a Germaniei).

„Sint la curent cu progresul echipei României, pentru că urmăresc de multă vreme procesul de formare, al noii garnituri. Am văzut-o de cinci ori, pe viu, de trei ori în partidele de la Gualajara, de două ori în întâlnirile cu noi. A crescut în mod sensibil și se bucură de avantajul omogenității. Cred că este formația care, din 1969 și pînă în acest sfîrșit de sezon, a suferit cele mai puține fluctuații. În asta gădesc ca principal autor pe antrenorul Angelo Niculescu, tehnician care se bucură de acum de o excelentă presă pe continentul nostru”. (Georges BOULOGNE — selecționerul echipei Franței).

Acestea sînt câteva dintre părerile autorizate ale unor personalități din fotbalul european. Mă grăbesc să le împărtășesc cititorilor revistei „FOTBAL”. În numărul viitor, un „barometru” al situației celor opt selecționate a june în sfîrșitul de finală.

MARIO WIDMER
Zürich — 8 decembrie

PERSONALITĂȚI ALE FOTBALULUI EUROPEAN DESPRE PERFORMANȚA JUCĂTORILOR ROMÂNI ÎN „CAMPIONATUL EUROPEI”

gelo Niculescu!” (Erwin BAL-LABIO, fost selecționer al echipei Elveției).

„România aliniază în momentul de față una dintre cele mai complete formații din fotbalul continental. Mă bucur de succesul ei... dar n-aș dori să ne fie adversară în sfîrșit. Este imposibil să ne acomodăm cu jocul ei”. (Franz BEKENBAUER — căpitanul reprezentativei R. F. a Germaniei).

„Splendidă luptă din prima serie! Avansul luat de cehoslovaci a fost remontat cu siguranță de selecționata

ECHIPA STEAUA AȘTEPTATĂ ÎN BRAZILIA

Cînd ziarele din Sao Paulo au anunțat că echipa Steaua a fost invitată împreună cu echipa iugoslavă Zeleznicear să participe la inaugurarea stadionului clubului Portuguesa de Desportos, pentru cititorul brazilian nu a însemnat un nume necunoscut. Puține zile înainte, aceleași organe de presă anunțau că Steaua a învins pe C. F. Barcelona și rezultatul a avut un ecou adinc, confirmînd progresul fotbalului românesc. În plus, prezentînd echipa Steaua, de mai multe ori campioană și cîștigătoare a Cupei, s-a menționat numele lui Sătmăreanu, jucător binecunoscut amatorilor de fotbal și deseori comparat cu Carlos Alberto. Prin urmare, Steaua sosind în cea mai importantă cetate a fotbalului brazilian, nu este o echipă necunoscută.

Clubul Portuguesa de Desportos, unul din cele mai vechi din Sao Paulo, a izbucnit, în sfîrșit, să-și construiască un stadion pe o arteră nouă, în cartierul Canindé. Stadionul are o capacitate de 60.000 locuri dar complexul sportiv mai cuprinde o piscină olimpică, terenuri de tenis, baschet, volei, handbal, etc. Susținut de colonia portugheză din Sao Paulo, clubul a format jucători de mare valoare: Djalmá Santos, Zé Maria, Ditao, Ivair, toți selecționați ca și actualii jucători de lot ca Marinho (fundăș central), Xaxa, Ratinho, Piau, Cabinho, Lorico, etc., continuă să fie în actualitate. Nu s-a clasificat în turneul final al campionatului dar și așa, cu jocul său rapid și spectaculos, este apreciat de spectatori.

Portuguesa are mare faimă internațională. Anul trecut a învins toate echipele europene pe care le-a înfrînt, între ele Dinamo și Rapid.

Actualul antrenor al clubului este Minelli care a activat pînă acum două luni la Palermo.

MINICUPA MONDIALĂ. Brazilienii au dificultăți cu prezența Angliei la „Minicupa mondială” care va fi organizată anul viitor, în Brazilia. Britanicii, deși invitați insistă să participe, primind o ofertă de 100.000 de dolari pentru patru meciuri, plus speze de deplasare și întreținere pentru 25 persoane, au răspuns că nu pot participa, jucătorii avînd concediu la data turneului, care este organizat în iulie. Joao Havelange, președintele Confederației braziliene, a

bul a format jucători de mare valoare: Djalmá Santos, Zé Maria, Ditao, Ivair, toți selecționați ca și actualii jucători de lot ca Marinho (fundăș central), Xaxa, Ratinho, Piau, Cabinho, Lorico, etc., continuă să fie în actualitate. Nu s-a clasificat în turneul final al campionatului dar și așa, cu jocul său rapid și spectaculos, este apreciat de spectatori.

Portuguesa are mare faimă internațională. Anul trecut a învins toate echipele europene pe care le-a înfrînt, între ele Dinamo și Rapid.

Actualul antrenor al clubului este Minelli care a activat pînă acum două luni la Palermo.

MINICUPA MONDIALĂ. Brazilienii au dificultăți cu prezența Angliei la „Minicupa mondială” care va fi organizată anul viitor, în Brazilia. Britanicii, deși invitați insistă să participe, primind o ofertă de 100.000 de dolari pentru patru meciuri, plus speze de deplasare și întreținere pentru 25 persoane, au răspuns că nu pot participa, jucătorii avînd concediu la data turneului, care este organizat în iulie. Joao Havelange, președintele Confederației braziliene, a

bul a format jucători de mare valoare: Djalmá Santos, Zé Maria, Ditao, Ivair, toți selecționați ca și actualii jucători de lot ca Marinho (fundăș central), Xaxa, Ratinho, Piau, Cabinho, Lorico, etc., continuă să fie în actualitate. Nu s-a clasificat în turneul final al campionatului dar și așa, cu jocul său rapid și spectaculos, este apreciat de spectatori.

Portuguesa are mare faimă internațională. Anul trecut a învins toate echipele europene pe care le-a înfrînt, între ele Dinamo și Rapid.

Actualul antrenor al clubului este Minelli care a activat pînă acum două luni la Palermo.

MINICUPA MONDIALĂ. Brazilienii au dificultăți cu prezența Angliei la „Minicupa mondială” care va fi organizată anul viitor, în Brazilia. Britanicii, deși invitați insistă să participe, primind o ofertă de 100.000 de dolari pentru patru meciuri, plus speze de deplasare și întreținere pentru 25 persoane, au răspuns că nu pot participa, jucătorii avînd concediu la data turneului, care este organizat în iulie. Joao Havelange, președintele Confederației braziliene, a

vizitat personal pe conducătorii fotbalului englez dar pînă acum nu a reușit să-i convingă. În schimb, selecționata R. F. a Germaniei și Italiei vor fi prezente, ceea ce constituie o bună reprezentare a fotbalului european. De asemenea, se dă ca sigură prezența selecționatelor Ungariei, Iugoslaviei și Spaniei, alături de Uruguay și Argentina din America de Sud.

CALCIUL LUI PELE. Faimosul Pele continuă să fie în actualitate cu fazele senzaționale pe care le creează. Se juca meciul Santos — America din Rio, pentru campionat, și tabela arăta 1—1. Mai erau trei minute de joc. Oare Santos va pierde un punct? Deodată, Edu interceptează balonul pe aripa stîngă, făcînd o centrare pe jos la înălțimea liniei de 16 metri. Pele s-a repezit la balon și, împreună cu el, cei doi fundași ai Americii. Fără să piardă timp, Pele a atins mingea cu calciul trimițînd-o la Nenê care n-a avut altceva de făcut decît să împingă mingea în poartă. Și Santos a învins cu 2—1.

Pele este încă inegalabil.
PEDRO VILLA
Sao Paulo, decembrie 1971.

DIN FOTBALUL INTERNATIONAL

A FOST FURATĂ „CUPA BELGIEI”. Trofeul a dispărut de la sediul federației din Bruxelles de două zile și acum, poliția belgiană efectuează intense cercetări.

CONTROL ANTI-DOPING. Comisia de specialitate din cadrul U.E.F.A. a stabilit, într-o recentă ședință, că începînd

cu meciurile din sfîrșitul de finală, se introduce controlul antidoping și la partidele din „Cupa U.E.F.A.”. Controlul va fi efectuat prin tragere la sorți, cîte trei jucători din fiecare echipă fiind supuși acestui control.

FACCHETTI L-A AJUNS PE CER-VATO. Marcînd un

gol în partida cu Bologna, din ultima etapă, Facchetti a ajuns la al 50-lea gol înscrîs în campionat de către un fundăș. El egalează recordul deținut de fostul internațional Cervato (Fiorentina), tot apărător ca și căpitanul echipei reprezentative. Cum se vede, Facchetti este pus pe recorduri, nu glumă...

PRELIMINARIILE CAMPIONATULUI EUROPEI

S-AU ÎNCHEIAT

Duminică, o dată cu jocurile de la Izmir (A) și Varșovia (tineret) dintre selecționatele Turciei și Poloniei s-a tras cortina peste preliminariile campionatului Europei. Cele 95 de partide din 96 (Irlanda de Nord—Spania a fost amînată și nu-i reprogramat) sau 8550 de

minute de joc de multe ori pasionant și dramatic între reprezentativele A și cele 48 de meciuri (sau 4320 de minute) dintre selecționatele de tineret, repartizate în opt grupe, au desemnat sfîrșitul competiției după cum urmează:

ECHIIPE A

Grupa 1: România
Grupa 2: Ungaria
Grupa 3: Anglia
Grupa 4: U.R.S.S.
Grupa 5: Belgia
Grupa 6: Italia
Grupa 7: Iugoslavia
Grupa 8: R. F. a Germaniei

TINERET

Cehoslovacia
Bulgaria
Grecia
U.R.S.S.
Danemarca
Suedia
Olanda
R. F. a Germaniei

După cum se vede, numai două țări s-au calificat cu ambele echipe naționale: U.R.S.S. și R. F. a Germaniei, performanță care merită să fie subliniată. De asemenea, este de remarcat că reprezentativa sovietică se califică pentru a patra oară consecutiv în sfîrșitul de finală ale întrecerii europene (în prima ediție a și cucerit trofeul, în a doua a ocupat locul 2, iar în a treia locul 4). În schimb, reprezentativa antrenată de H. Schön joacă pentru prima dată în sfîrșit, ca și Belgia. Ungaria și Iugoslavia au mai fost prezente de cîte două ori (prima în 1964 și 1968, a doua în 1960 și 1968). Au mai jucat în sfîrșit: România în 1960, Anglia în 1968 și Italia în 1968. În fine, trebuie reținut și amănuntul că ediția actuală înfrunțe o participare selectă: campioana Europei și vicecampioana mondială, Italia, fosta campioană mondială, Anglia, vicecampioana europeană, Iugoslavia, care — împreună cu U.R.S.S. — au disputat în 1968 la Roma turneul final al campionatului, a treia clasată la C.M. 1970, R.F.G., deținătoarea titlului olimpic, Ungaria, și două din revelațiile anului fotbalistic, România și Belgia.

Preliminariile s-au încheiat exact cum au debutat: cu o surpriză. La 7 octombrie 1970: Cehoslovacia—Finlanda 1—1 la Praga (!), la 5 decembrie 1971: Turcia—Polonia 1—0 la Izmir.

CAMPIONATELE NAȚIONALE D Î N E U R O P A

În majoritatea țărilor care fac o pauză mai lungă între turul și returul campionatelor naționale, întrecerea s-a sfîrșit — pentru prima sau jumătate — sau este pe termînat. În celelalte, care nu fac nici un fel de pauză (cazul Angliei, Olandei) sau care efectuează una foarte scurtă (Franța, Belgia etc.) competițiile se apropie și ele de prima lor jumătate. Iată, mai jos, situația „la zi” în cîteva dintre campionatele naționale:

● R. D. GERMANIA. F. C. Carl Zeiss Jena în frunte. După etapa a 9-a, lider este F. C. Carl Zeiss Jena (13 puncte la activ) care n-a suferit decît o înfrîngere pînă acum; cu două eșecuri în activitatea sa, F. C. Magdeburg o talonează pe echipa din Jena. De notat că, în ultima etapă, frunțile au înregistrat următoarele rezultate: F. C. Magdeburg a dispus în deplasare de Union Berlin cu 2—0, iar Carl Zeiss Jena a învins, pe teren propriu, pe Chemie Halle, cu 3—2, după o partidă aprig disputată, cum o arată de altfel și scorul.

● IUGOSLAVIA. Duel Zeleznicear — Steaua roșie. Profilînd de perioada foarte proastă pe care o străbate una dintre aspirantele la primul loc, Partizan, Zeleznicear și Steaua roșie sprintează în fruntea clasamentului. Duelul lor este foarte interesant și echilibrat. Le desparte doar un punct, Zeleznicear avînd 22 iar Steaua roșie 21. Duminică, Zeleznicear a cucerit două puncte foarte prețioase în deplasare (3—2 cu Banja Luka) iar Steaua roșie — învinsă de Hajduk, la Split — a cedat lo-

cul prim pe care îl deținuse pînă în această etapă, a XVI-a.

● OLANDA. Mașina de puncte — Ajax. Echipa antrenată de Ștefan Covaic continuă să funcționeze ca un ireproșabil mecanism adunător de puncte. Ajax este una dintre puținele echipe europene care nu a pierdut încă în campionat, după 18 etape, 29 puncte totalizate de formația din Amsterdam (duminică învingătoare cu 5—0 în fața lui F. C. Den Bosch) și 27 puncte la activul lui Feyenoord, marea sa rivală, care caută acum să nu piardă contactul cu lidera. În ultima etapă, Feyenoord a obținut o muncă de vînt (1—0) în fața rivalului de oraș, Excelsior Rotterdam.

● SPANIA. Valencia confirmă. Menținîndu-se în poziția a doua — la numai două puncte de Real — Valencia confirmă performanța din sezonul trecut cînd, cum se știe, a cîștigat campionatul. De remarcat comportarea constantă a Realului care — în noua sa formație — obține performanțe după performanțe. Și elevii lui Munoz sînt neînvinși după 12 etape.

● BELGIA. Tot vechile rivale... Protagonistele trecutului campionat, Standard Liege și F. C. Bruges sînt și acum pe primul plan al întrecerii. Numai că F. C. Bruges a luat un mic avans, un punct, față de învingătoarea sa din trecut campionat. Lider actual, echipa din Bruges (a nu fi confundată cu C.S. Bruges, cealaltă echipă a orașului, promovată anul acesta în prima divizie), a totalizat în 12 etape 20 de puncte, prin 8 victorii și 4 rezultate de egalitate.

PRONOSPORT

Pronosticurile noastre la concursul Sc. 50, din 13 decembrie 1971:

1. S.C. Bacău — U.T. Arad	1x
2. F.C. Argeș — Dinamo	1
3. CFR Cluj — Steagul roșu	1x
4. U. Craiova — Farul	1
5. Poli. — A.S.A. Tg. Mureș	1
6. Petrolul — Jiul	1
7. Steaua — Crișul	1
8. Bologna — Milan	1x2
9. Inter — Cagliari	1
10. Mantova — Sampdoria	1x
11. Napoli — Roma	1x
12. Torino — Catanzaro	1
13. Varese — Juventus	2